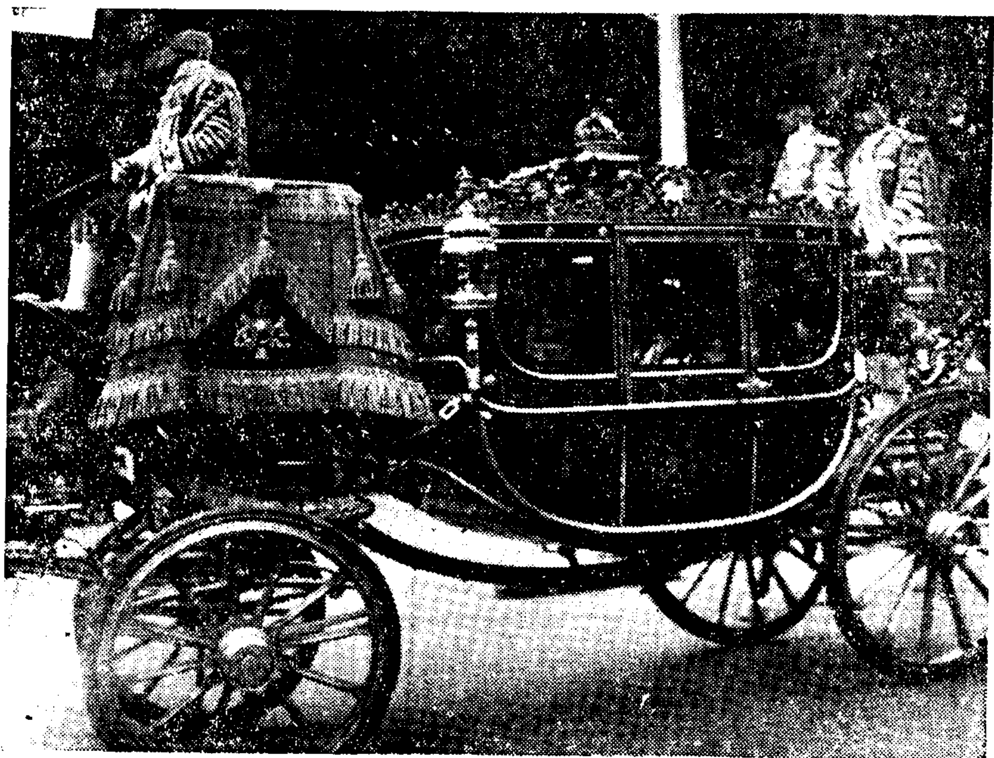
75STE JAARGANG No. 9920 DINSDAG 16 SEPTEMBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24199

Den Haag. — Niet onder een stralend oranjezonnetje, dat het altijd zo goed doet, maar een lucht vol dreiging begon dinsdagmiddag om één uur de historische tocht van H.M. de Koningin, vergezeld van Prins Bernhard en de Prinsessen Beatrix en Irene, met de Gouden Koets naar de Ridderzaal om voor de elfde keer sedert haar troonsbestijging de zitting van de Staten-Generaal met het uitspreken van de Troonrede te openen. Het enthousiasme van de duizenden, van wie velen reeds uren langs de route stonden, werd echter niet getemperd, toen kort na enen de bui zich ontlaadde en de regen in stromen neerkwam. In de Ridderzaal, feestelijk met groen en bloemen getooid, bevonden zich met de leden van de Staten-Generaal de ministers, staatssekretarissen, leden van de Raad van State, het korps diplomatique, hoge ambtenaren, officieren, vertegenwoordigers van kerkgenootschappen, enz. Tot de aanwezigen behoorde ook de oud-premier van Suriname, dr J. H. E. Ferrier. Na het uitspreken van de Troonrede keerde de stoet naar het paleis aan het Lange Voorhout terug. Prinses Marijke zat met vriendjes en vriendinnetjes op klapstoelen voor het paleis als toeschouwster. Zij had veel plezier en wuifde even hard met het opgetogen publiek mede. Op de foto: De Gouden Koets, waarin H.M. de Koningin naar de Ridderzaal rijdt.

De Troonrede van H.M. Koningin Juliana:

De Nederlandse economie herstelt zich

Samenwerking met Australie voor toekomst Nieuw Guinea belangrijk

Den Haag. — De troonrede, waarmee H.M. de Koningin heden de zitting van de Staten-Generaal opende, vangt als volgt aan:

Het jaar, dat achter ons ligt heeft in de wereld geen ontspanning gebracht. Meer dan ooit heeft ieder volk de plicht, bij te dragen aan het behoud van vrede en vrijheid op de grondslag van het recht. Onze taak is het er voor te zorgen, dat Nederland een gezonde partner is, zowel in een hecht verband van het koninklijk als in het wijde kader van de internationale samenwerking.

De Sociaal-Economische ontwikkeling van Nederland vertoont zowel gunstige als minder gunstige aspecten. Het verstoorde evenwicht in onze Nationale Economie is, mede ten gevolge van de getroffen maatregelen, in belangrijke mate hersteld. De goud- en deviezenreserves hebben een welkome versteviging ondergaan, al blijft een verdere aanvulling gewenst. In het afgelopen jaar zijn de kosten van levensonderhoud niet gestegen.

De ontwikkeling van de werkgelegenheid wordt thans echter met name door de aarzelende internationale conjunctuur voelbaar beinvloed.

Er wordt in de troonrede dan verder op gewezen, dat de omvang van de werkloosheid niet alarmerend is. De stijging is tot stand gekomen. Bevordering van exportontwikkeling is van vitaal belang.

Al is — zo wordt verder gezegd — de overbesteding voor het moment tot staan gebracht, zo ziet ons volk zich niettemin geplaatst voor de oplossing van een aantal moeilijke financiele, economische en Sociale problemen. De ontwikkeling in Indonesie legt bijzondere lasten op de Nationale Economie en de rijksbegroting.

Belangrijke subsidieposten, met name de huursubsidies en de zuivelsubsidie drukken zwaar op de begroting en beperken daardoor zeer, welhaast te zeer, de financiele bewegingsvrijheid. Verwacht mag worden, dat zowel in 1958 als in 1959 met de bouw van 80.000 woningen een aanvang zal worden gemaakt.

De begroting voor 1959 vertoont een tekort. Dit is in de huidige situatie van de conjunctuur binnen zekere grenzen aanvaardbaar, al is grote voorzichtigheid geboden. Ondanks het tenslotte toch hoge totaalbedrag van de uitgaven is bij de voorbereiding van de begroting sterke beperking getracht. Een beroep op de kapitaalmarkt ter financiering van het begrotingstekort is noodzakelijk.

De steeds groter wordende onderlinge afhankelijkheid van landen en werelddelen gebiedt een actief beleid op het terrein van de internationale samenwerking. Naast het werk van de Verenigde Naties steunt de regering dehalve krachte alle pogingen tot nauwere samenwerking in de vrije wereld.

De regering streeft met kracht naar het tot stand komen van een vrijhandelszone, die in aansluiting aan hetgeen op het gebied der economische samenwerking in Europa reeds tot stand werd gebracht, een zo vrij mogelijk handels verkeer over een zo ruim mogelijk gebied zou kunnen bevorderen.

De republiek Indonesie heeft met schending van alle rechtsregelen een reeks van maatregelen tegen Nederland en Nederlanders getroffen, waardoor het verblijf van onze landgenoten in Indonesie vrijwel onmogelijk is gemaakt. Bedrijven en bezittingen zijn zonder enige vergoeding in beslag genomen. Verplichtingen worden niet nagekomen, zelfs indien zij voortvloeien uit na de soevereiniteitsoverdracht verleende kredieten en gesloten overeenkomsten.

Voor de toekomst van Ned. Nieuw-Guinea hecht de regering grote waarde aan de samenwerking met Australie, welke tot uitdrukking is gekomen in de Nederlands-Australische verklaring van november 1957.

In gemeenschappelijk overleg gaan beide regeringen thans na welke praktische maatregelen geboden zijn om de doelstellingen van deze verklaring — waaronder het streven naar zelfbeschikking — te verwezenlijken.

Het afgelopen jaar is in menig opzicht moeilijk geweest. Toch is er reden voor erkentelijkheid. De grote spanningen, waaraan onze volkshuishouding was onderworpen is voor een belangrijk deel verdwenen. Daarmede is voor ons land — tenzij internationale ontwikkelingen dit onverhoopt doorkruisen — de grondslag gelegd voor een hervatting van een opgaande lijn van produktie en welvaart.

In de troonrede wordt geen gewag gemaakt van Suriname en de Antillen.

Politieke adviseur van Chroesjtsjef naar Cairo

CAIRO. — De politieke adviseur van Chroesjtsjef, Mohiddinof, wordt morgen te Cairo verwacht. Hij is door Nasser utigenodigd voor een bezoek van tien dagen aan de Egyptische hoofdstad. De Russische ambassade te Cairo deelde mede, dat Mohiddinof, een vooraanstand lid van het Centrale Comite der Russisch communistische partij, vermoedelijk vergezeld zal zijn door enkele figuren van het ministerie van buitenlandse zaken.

Tokio. — In een nota aan de Japanse regering waarschuwt de Sowjet-Unie voor „het zich laten gebruiken van Japan als basis voor de Amerikaanse agressie tegen volks-China".

— VERDEDIGING van Formosa wordt versterkt

Zullen de V.S. een luchtbrug naar QUEMOY aanleggen?

Taipeh. — Op Formosa is ter versterking van de verdediging een amerikaanse marineluchtgroep aangekomen. Men vermoedt dat het hier een tactische eenheid van straaljagers en Bommenwerpers betreft.

Het Amerikaanse ministerie van defensie heeft bekendgemaakt, dat een bataljon luchtafweer-artillerie, toegerust met 48 lanceerinrichtingen voor geleide projectielen van het type „Nike Hercules", die van een kernlading kunnen worden voorzien, onverwijld naar de Stille Oceaan zal worden gezonden.

Op het eiland beschikt men ook reeds over straaljagers van het type F-1(4, die met een topsnelheid van meer dan 2200 km per uur de snelste ter wereld heten te zijn.

In Taipeh doen geruchten de ronde dat er plannen zijn gemaakt om de communistische blokkade van de Quemoy-eilanden te breken.

In verband hiermee zou veel modern Amerikaanse oorlogsmateriaal naar Formosa worden gezonden, zoals de nieuwste typen straaljagers luchtafweerraketten van het type Nike-Ajax en geleide projectielen van het type Matador. Met de Matadors, die een atoomlading kunnen vervoeren, kan men vanaf Formosa de communistische artillerie bestoken die de Quemoy-eilanden bestrijkt.

De versterking van de Amerikaanse strijdkrachten in de Straat van Formosa en de aanwijding, dat een eventueel militair optreden de kwetsbare positie van de belegerde Chinese kust-eilanden zou kunnen verbeteren, zijn plotseling omgeven door de strikste geheimhouding.

Terwijl uit de jongste inlichtingen blijkt, dat steeds nieuwe versterkingen van alle drie takken van dienst worden aangevoerd, maakten de Amerikaanse militaire leiding en het nationalistische ministerie van defensie gezamenlijk bekend, dat het alle perscorrespondenten niet alleen verboden is zich naar Quemoy te begeven, maar ook zich in de nabijheid te bevinden van de reusachtige Chinees-Amerikaanse bases op de Pescadoren, van waaruit de nationalistische konvooien en hun Amerikaanse escortes, die vergeefs trachten de communistische blokkade te doorbreken, vertrekken.

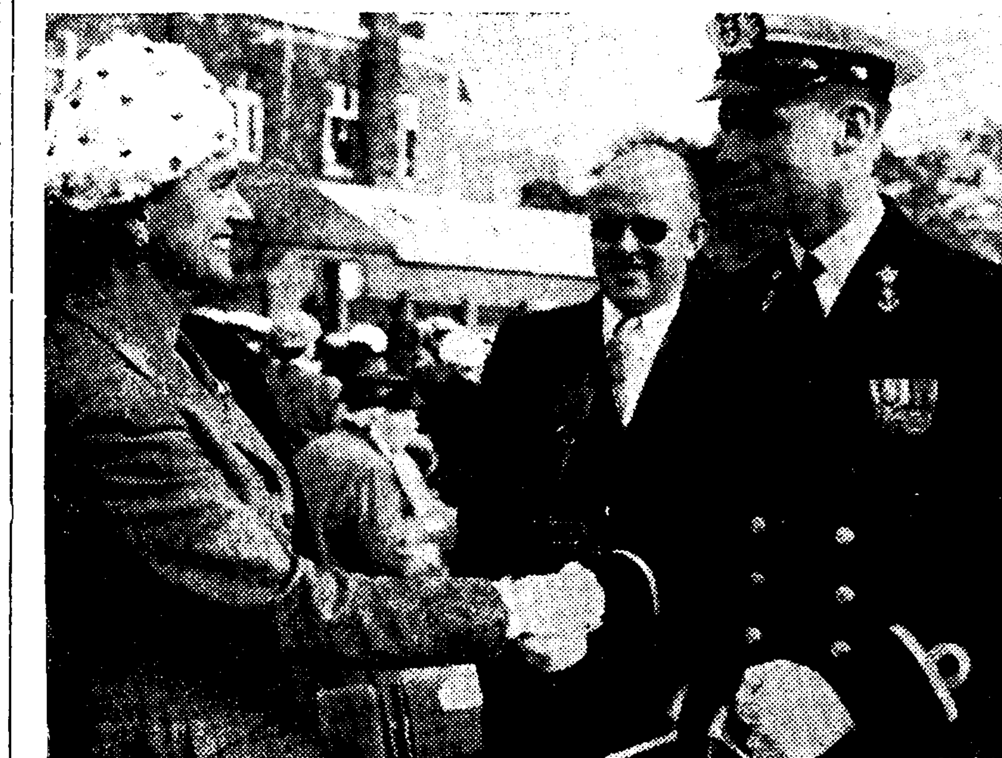
In weerwil van de optimistische verklaring der nationalistische autoriteiten, die beweren, dat een „een aanzienlijke hoeveelheid goederen tijdens de weekwisseling op Quemoy kon worden ontscheept"', koestert men in welingelichte kringen weinig hoop, dat het mogelijk zal zijn de aanvoer van versterkingen voort te zetten, indien met er de Verenigde Staten niet toe overhaalt drastische maatregelen te nemen om de communistische batterijen tot zwijgen te brengen.

Ook oppert men in westelijke kringen in de Formosaanse hoofdstad de mogelijkheid, dat de Verenigde Staten met hun Berlijnse ervaring achter de rug een grootscheepse luchtbrug naar Quemoy zullen aanleggen.

Aan de andere kant legde men in nationalistische kringen de nadruk op het feit, dat het ten opzichte van de journalisten genomen besluit in de eerste plaats is toe te schrijven aan een verzoek van het nationalistische opperbevel, dat zich zeer verbolgen heeft getoond over de overvloedige berichtgeving, die de correspondenten hebben gewijd aan de desastreuze positie van Quemoy en aan geheime bewegingen, zoals de recente reis van generalissimo Tsjiang Kai-Sjek aan de Pescadoren, die onmiddellijk in de buitenlandse pers werd vermeld.

De belangstelling ging gisteren uit naar de aankomst op Formosa van zware transportvliegtuigen, die zouden kunnen worden gebruikt voor een luchtbrug, en van 104 straaljagers, die zowel het snelheids- als het hoogterecord op hun naam hebben en uitgerust zijn met raketten tegen vliegtuigen.

Ook hecht men groot belang aan de aanwezigheid van een tactische luchtmachtgroep en aan de bouw van personeel.

In het Ankerperk in Den Helder zijn nieuw benoemde marine-officieren beëdigd door de commandant der Zeemacht in Nederland, vice-admiraal G. B. Fortuyn. Een van de nieuw benoemde officieren is de zoon van de in de Javazee omgekomen Schout-b-Nacht Doorman. Foto: na de beëdiging feliciteert een trotse moeder haar zoon, luit. ter zee T. W. R. Doorman met zijn promotie.

TREINONGELUK EIST VIJFTIEN DODEN

Elizabeth. — Gistermorgen zijn op zijn minst 15 personen omgekomen, doordat een trein per ongeluk over een draaibare brug reed, die juist open stond.

De twee diesel-locomotieven en twee van de vijf wagons, waarin zich een honderdtal mensen op weg naar hun werk te New York bevonden, kwamen in het water van de baai van Newark terecht. Een derde wagon bleef aan het bruggedek hangen.

Vanochtend vroeg zijn reddingsploegen er in geslaagd de eerste van de drie rijtuigen die in de baai gezonken zijn te bergen. Naar verluidt bevat dit rijtuig nog vele lijken.

Over de oorzaak van de ramp tast men nog in het duister.

Dadelijk na het ongeluk spoedden zich sleepboten en andere vaartuigen naar de brug om drenkelingen te redden. In de trein bevond zich een honderdtal mensen. De spoorwegmaatschappij deelde mede, dat er 33 gewonden zijn. Spoorwegbeambten zeiden dat de seinen aangaven dat de brug omhoog stond en dat een automatische ontsporingsinrichting de trein uit de rails heeft laten lopen. De trein schijnt echter over de bielzen te zijn doorgereden totdat hij in het water terecht kwam.

Nader werd gemeld, dat het aantal lijken dat na de berging van een der rijtuigen uit het water van de baai thans in totaal geborgen is, twintig bedraagt. In het rijtuig vond men dertien lijken.

Den Haag. — Als opvolger van dr. A. Freundt y Rosell is tot ambassadeur van Peru in Nederland benoemd de heer Manuel Seoane Corrales. De nieuwe ambassadeur is te Soestdijk door H.M. de Koningin ontvangen ter overhandiging van zijn geloofsbrieven.

MILJOENEN - NOTA

Begroting 1959 vertoont een tekort van 1,5 miljard

Defentie: ruim 1,5 miljard
Onderwijs: ruim 1,2 miljard

Den Haag. — Uit de Nederlandse miljoenennota, die na de opening van de Staten-Generaal heden met de begrotingsstukken aan de Kamerleden werd overhandigd blijkt, dat het totaal der uitgaven op de Nederlandse begroting voor 1959 ƒ 8.748 miljoen gld. beloopt, tegenover een totaal aan middelen van ƒ 7.430 miljoen. De ontwerp-begroting sluit dus met een tekort van ƒ 1.318 miljoen, dat door additionele lastenverzwaringen naar verwachting zal oplopen tot ƒ 1.597 miljoen.

Voor het hoge uitgavenpeil en het aanzienlijk grotere tekort dan in tal van jaren het geval is geweest, wijst de regering verschillende oorzaken aan, waarvan de belangrijkste o.a. zijn: de verdere verzaking van zijn verplichtingen door Indonesië (waardoor aan pensioenen, repatrering e.d. de Ned. begroting in 1959 extra wordt belast met ƒ 312 mln), en verder: de instorting van de internationale zuivelmarkt.

Niettemin acht de regering de oorzaken van de hogere uitgaven van tijdelijke aard en rekent zij met een zekere opgang in de economische ontwikkeling, al zal naar haar mening het stijgingstempo waarschijnlijk bescheiden zijn. De economische activiteit zal in 1959, naar zij verwacht, niet zo sterk toenemen, dat het rijk voor zijn kapitaalbehoefte, wat betreft een beroep op de kapitaalmarkt, zich dezelfde terughoudendheid zou moeten blijven opleggen als in de afgelopen jaren.

Gezien de grootte van het tekort — aldus deelt de regering verder mede — zal voor 1959 niet kunnen worden ontkomen aan tijdelijke belastingverhogingen, waardoor het begrotingstekort zal kunnen worden teruggebracht tot ƒ 1.487 mln. Voor het niet op andere wijze te dekken tekort op de begroting zal rond ƒ 800 mln. moeten worden geleend.

Onder enkele punten die de regering geeft voor haar financieel beleid in 1959, noemt zij o.a.: er voor te waken, dat het interne en externe monetaire evenwicht niet opnieuw wordt verstoord; aan de hoogte der nationale besparingen zal bijzondere aandacht worden besteed, evenals aan het verschaffen van voldoende werkgelegenheid voor de groeiende bevolking van Nederland. Verder: een snelle inhaal van het woningtekort en een vermindering van de aan de aan de landbouw tot nu toe verleende subsidies. In overeenstemming met de zienswijze, dat het dieptepunt van de economische teruggang is bereikt en dat in het komende jaar de bedrijvigheid weer op een hoger peil zal komen, is bij het opstellen der belastingramingen uitgegaan van een gematigde expansie van de Ned. Volkshuishouding.

In het afgelopen jaar is de nationale schuld voor het eerst sinds tal van jaren toegenomen, en wel met ƒ 186 mln. De totale staatschuld bedroeg ultimo juni 1958: ƒ 18.437 mln. De totale rentelast zal in 1959 stijgen met ƒ 36 mln.

Met verreweg de grootste bedragen paraisseren bij de uitgaven de militaire uitgaven ad ƒ 1.679 mln en onderwijs en cultuur met ƒ 1.209 mln.

„Overzeese Rijksdelen" komen op deze staat voor met een bescheiden bedrag: 80 mln. In de toelichting merkt de regering n.a.v. deze laatste post op: De uitgaven ten behoeve van Suriname en de Ned. Antillen

(Vervolg naar pag. 6)

STEVENSON en de gorilla's

Bij zijn jongste oponthoud in Parijs heeft men aan Adlai E. Stevenson de vraag gesteld, die hem zo langzamerhand de keel moet uithangen: „Zoudt u bij de Amerikaanse presidentsverkiezingen in 1960 opnieuw de kandidaat van de Democratische partij willen zijn?" Hij antwoordde, dat hij niet om de kandidatuur zou verzoeken en leverde daarna commentaar op deze telkens terugkerende vraag in het volgende verhaaltje: „Een atoom-oorlog had op aarde alles en iedereen vernietigd, behalve één uitgeputte gorilla. Hongerig dwaalde hij rond door het troosteloze landschap tot hij bij een grot kwam. In de opening van de grot stond een aantrekkelijk gorilla-vrouwtje. „Waar kom je vandaan?", vroeg de gorilla. Het vrouwtje antwoordde: „Ik heb dekking gezocht in deze grot. We zijn nu de enige levende wezens op aarde". De gorilla vroeg: „Heb je iets te eten?" Het vrouwtje verdween in de grot en kwam na een poosje te voorschijn met een grote rode appel. „In 's hemelsnaam", kreunde de gorilla, „laten we daar niet opnieuw mee beginnen".

De bijeenkomst van diplomatieke vertegenwoordigers te Willemstad

Willemstad. — De Minister president der Nederlandse Antillen E. Jonckheer heeft de uitnodiging van de Nederlandse minister van buitenlandse zaken Mr. J.M. A.M. Luns ter bijwoning van de onder zijn leiding op 9 en 10 oktober 1958 te Willemstad te houden bijeenkomst van de hoofden van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordigingen in Zuid en Midden-Amerika aanvaard.

Nader wordt uit den Haag gemeld, dat ook de eerste minister van Suriname is uitgenodigd ter bijwoning van de conferentie der diplomatieke vertegenwoordigers van Nederland in de Latijns Amerikaanse Landen, welke op 9 en 10 oktober aanstaande te Willemstad wordt gehouden..

Integratie op scholen in Kentucky verliep zonder incidenten

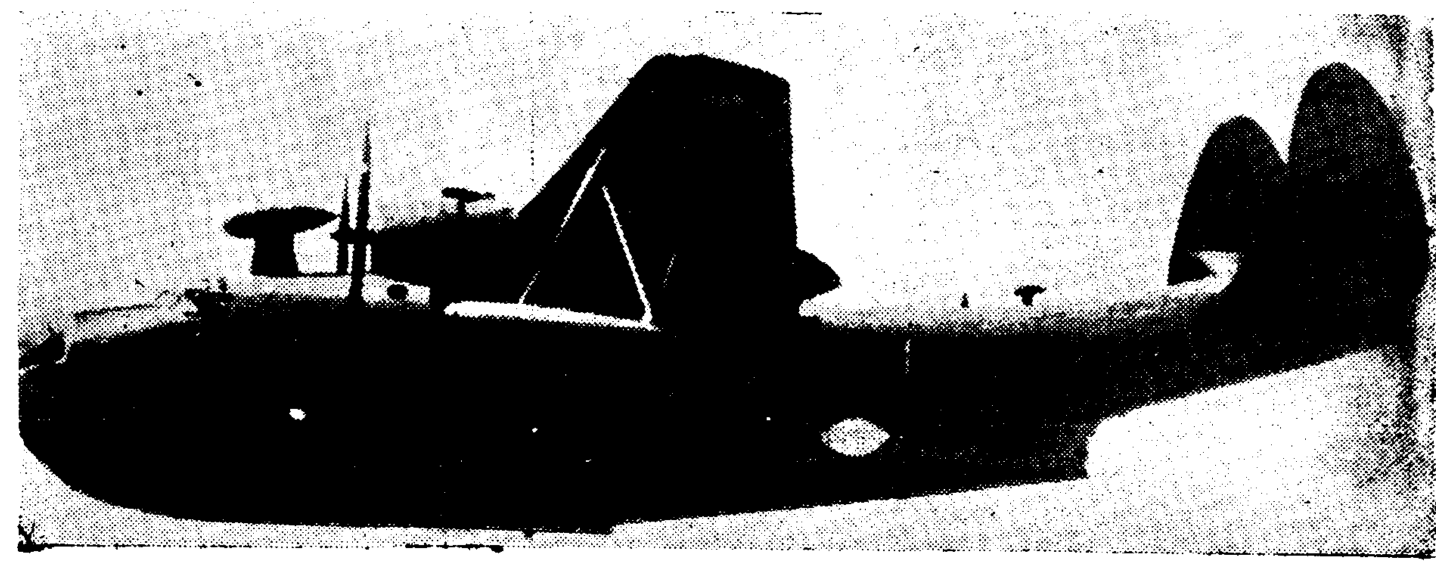
Versailles (Kentucky). De rassenintegratie op de scholen in de Amerikaanse staat Kentucky heeft gistermorgen geen enkel incident uitgelokt. Op de lagere school te Versailles werden zeven leerlingen van het zwarte ras op ast van het schoolbestuur van de gemeente Woodford naast 560 blanke leerlingen toegelaten. Het is de eerste keer, dat de lagere school van Versailles negerleerlingen toelaat. Tot dusver was de school uitsluitend voor blanken toegankelijk.

Te Madisonville verschenen vier neger-scholieren bij de lagere school en werden zonder incidenten van de kant van hun blanke klasgenoten toegelaten, dit ondanks een protest van een groep blanke moeders.

SHERMAN ADAMS vroeg geen ontslag

Newport (Rhode Island). — James Hagerty, de woordvoerder van het Witte Huis, heeft gisteren medegedeeld, dat Sherman Adams, de medewerker van president Eisenhower, zijn werkzaamheden in het Witte Huis heeft hervat na een vakantie van tien dagen.

Desgevraagd verklaarde Hagerty, dat Adams zijn ontslag niet heeft aangeboden.

Een opname van het onlangs verongelukte vliegtuig „Martin Mariner" van de Koninklijke Marine.

De crisis in de straat van Formosa

Nationalistische vice-president over „de stand van de natie"

Volgens „Manchester Guardian" zullen besprekingen te WARSCHAU vastlopen

Taipeh. — De vice-president en eerste minister van nationalistische China, Tsjen Tsjeng, heeft vandaag aan het parlement verslag uitgebracht over de stand van de natie".

Hij verklaarde o.m., dat het offensief van communistisch China tot doel heeft de mate van de hechtheid der Amerikaanse vastberadenheid te toetsen. De beschieting van Quemoy en Matsoe, de recente brieven van Chroesjtsjef aan president Eisenhower, aldus de premier, beogen de Verenigde Staten te dwingen zich uit het Westelijk deel van de grote Oceaan terug te trekken en te bewijzen, dat Amerika „niet meer dan een papieren tijger is".

Tegenover de harding van de Amerikaanse positie en het Nationalistische verzet, aldus Tsjen Tsjeng, hebben de communisten een tweede front geopend, ditmaal op politiek vlak. „Het doel der communisten — aldus spreker — is de onderhandelingen te Warschau aan te grijpen ter ondersteuning van hun militair optreden in de straat van Formosa en om rond een conferentietafel datgene dat zij op het slagveld niet kunnen verwerven, in discussie te brengen".

„De politieke leiders der Verenigde Staten en van de andere grote Democratische landen hebben volkomen begrepen, dat een Sussingspolitiek de vijand alleen aanmoedigt om zich in een groter militair avontuur en andere vormen van politieke chantage te storten. De verklaring van president Eisenhower van 12 september over de toestand in de straat van Formosa was een bewijs te meer van het verheven ideaal, de wijsheid en de vastbeslotenheid van het Amerikaanse volk".

De verklaring van Tsjen Tsjeng — die 45 minuten duurde — werd hartelijk toegejuicht en men hoorde kreten van leden van het parlement: „Wij moeten de communistische blokkade doorbreken".

De Londense „Times" schreef in een hoofdartikel, dat de bezetting van de eilandjes voor de Chinese kust door de Nationalisten onhoudbaar en niet te rechtvaardigen is. Volgens het blad zou terugtrekking van de Nationalisten niet een teken van zwakheid, doch een gebaar van gezond verstand betekenen, dat de Amerikaanse bondgenoten zouden kunnen toejuichen.

Voorts meent de „Times" dat een der grootste gevaren van de crisis om Quemoy is, dat er geen direct contact tussen Amerika en communistisch China bestaat. Het blad gelooft dat in ieder geval een Amerikaans-Chinese conferentie aanbeveling verdient. Zo'n conferentie zou waarschijnlijk een hindernis zijn voor overhaast gebruik van geweld.

De „Manchester Guardian" acht echter de mogelijkheid zeer groot, dat besprekingen tussen China en de Ver. Staten zullen vastlopen. Vroeg of laat zal dan waarschijnlijk een aanval op Quemoy worden gedaan. Als wij minister Dulles moeten geloven, aldus de „Manchester Guardian", zullen de Amerikanen en Chinezen gaan vechten. Washington schijnt er op te rekenen dat een oorlog in het gebied van Formosa kan worden beperkt en dat de Sowjet-Unie zich niet in de zaak zal mengen. Als een van deze verwachtingen niet bewaarheid wordt, zullen wij dicht bij een wereldoorlog komen. Als zij geen van beide uitkomen, dan zal er een wereldoorlog zijn, zo meent het Liberale blad.

Politieberichten

Willemstad. — Om 17.15 uur gistermiddag werd gemeld dat bij Hotel-Americano een jongetje stond, dat niet was afgehaald na school. Bij onderzoek bleek dat hij op Mahuma woonde en 5 jaar oud was. Om 17.45 uur werd hij afgehaald door zijn vader.

Willemstad. — Om 05.00 uur gisternacht reed een bestuurder van een personenauto zonder toestemming van de eigenaar met een auto over de weg naar Seroe Fortuna tegen de afrastering van een perceel op Sta. Maria aan. 12 meter afrastering werd vernield. De bestuurder reed na de aanrijding door. Op ongeveer honderd meter van de plaats van de aanrijding werd de bestuurder in de auto aangetroffen. De bestuurder verkeerde onder de invloed van alcohol houdende drank. De auto is in het kamp Rio Canario geplaatst en ter beschikking gesteld van de Eilandsontvanger, aangezien de belasting nog niet was betaald. De bestuurder was niet in het bezit van een rijbewijs.

Op het kruispunt Jan Otsenstraat Westindische Compagniestraat verleende de bestuurder van een personenauto gistermiddag om 17.30 uur geen voorrang aan een voor hem van rechts komende personenauto, met als gevolg dat er een aanrijding plaats vond met een schade van ƒ 1000.—.

Verder behandelde de verkeersafdeling nog een stel lichte aanrijdingen waarvan de totale schade Fl. 300 beliep.

Om 8.30 uur gisterochtend werd er een inbraak gemeld in een banketbakkerij. De banketbakker deed aangifte van diefstal van **vier en een halve gallon rum.** Bij nader onderzoek trof men een open raam aan aan de achterkant van de bakkerij.

Om 13.30 uur verscheen aan de wacht een man en zijn zuster. Beide personen hebben de laatste tijd geregeld ruzie over het lenen van geld. Gistermiddag om 13.00 uur ontmoetten zij elkaar bij de markthallen op de de Ruyterkade en raakten handgemeen. De vertegenwoordigster van het zwakke geslacht trok hierbij een zakmes en bracht broeder een dusdanige snee in de linkerschouder dat hij naar het hospitaal moest worden overgebracht. De vrouw is na verhoor op het politie bureau weer huiswaarts gekeerd.

Op de Westwerf van de KNSM werd gisterochtend niet gewerkt. Het bleek dat de bootwerkers ontevreden waren over de werkverdeling door de voorlieden.

Reeds twee weken hadden verschillenden meer verdiend dan anderen. E.a. doordat zij vaker werden aangewezen. De zaak werd onderling door de bootwerkers geregeld.

Tschumie van de havenwerkersbond was aanwezig. Door deze staking in zak formaat had het werk op de kade een oponthoud van ± 3 uren.

West-End:
„Enemy from space"
Om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia
Dubbel programma: Optreden van „Los Juveniles del Mambo" en de film „Los tres mosqueteros y medio"

Roxy:
„Jenny" om 7 en 9 uur n.m.

Caribe
„Adultera" om 8 uur n.m.

Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773
Zuster Caprino. tel: 23526.
Zuster Veeris

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Kantoor open 15 sept. 07.00 — 23.30 uur Tel.. 2307; J.H.F. Jung 15 sept. 23 — 07.00 uur Tel.3353; b.g.g. Tel. 2400.

Personeel Afdeling:
J.D. Plantijn Tel. 43351; Punta Gardónweg, Weis Afo; B.g.g. nadere inl. Tel.. 2400.

Materialen Dienst.
C.P. Riegman Tel. 4550

C.S.M.

Rederij-Scheepsagentschappen.
G.H. van Leeuwen Tel. 2054 na Tel. 2300.

Olie Afdeling:
16.30 — 1.00 uur Tel. 2276 — 2098; van 1.00 — 07.30 uur A. de Kater.

Theater Asiento:
„Les anges aux mains noires"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

Muziekvereniging Emmastad:
Programma voor heden 16 september a.s. te 20.00 uur op het terrein van de Shell Golf Club: Hector Berlioz: (Ouverture „La Carnaval Romain" opus 9.) Frans Joseph Hayden: (Concert voor fluit en orkest.) en Robert Schumann: (Symphonie No. 4 in d. kl. t., opus 120.)

Argentijnse regering nationaliseert electriciteitsbedrijf

Buenos Aires. — De Argentijnse minister voor brandstof en energie heeft in een radiorede de eerste stap bekendgemaakt in de richting van overneming van de installaties der Companie Argentina de Electricidad (C.A.D.E.), waarnaar de Argentijnse regering streeft.

De minister deelde mede, dat er in principe met de C.A.D.E. waarin belangrijke Belgische en Zwitserse belangen vertegenwoordigd zijn, een overeenstemming werd bereikt en dat nog voor eind oktober een definitieve regeling zou worden ondertekend, volgens welke de staat deelgenoot zal worden in een nieuwe maatschappij. De minister maakte bekend, dat de installaties in 14 van de voorsteden der hoofdstad onmiddellijk door de staat zouden worden overgenomen.

Britse organisatie op Cyprus opgericht ter bestrijding van de Eoka

Nicosia. — In Nicosia zijn vlugschriften in het Engels verspreid, ondertekend met „Cromwell". Daarin wordt gezegd dat er een organisatie van Britten is opgericht ter bestrijding van de Griekse verzetsbeweging EOKA".

„Als er nog meer Britten worden vermoord, zullen mijn „ijzeren mannen" genadeloos en hard terugslaan", zegt „Cromwell".

Sinds de EOKA in 1953 met haar aktie begon, zijn er meer dan honderd Britten om het leven gebracht, naast honderden Griekse Cyprioten en vele Turken.

Een Turkse ondergrondse organisatie, de T.N.T., die ook tegen de EOKA optreedt, is door de Cyprische overheid vogelvrij verklaard.

Taipeh. — In Taipeh is bekend gemaakt, dat het communistische bombardement van zondag een dode en vijf gewonden heeft geëist. 48 huizen werden volledig en 36 gedeeltelijk verwoest.

Amerikaans-Chinese besprekingen te WARSCHAU begonnen

Warschau. — De Amerikaanse en de Chinese ambassadeur in Warschau, Jacob Beam en Wang Ping-Nan, hebben gisteren in het Myslewski-paleis in Warschau een begin gemaakt met de Amerikaans-Chinese besprekingen die, naar men hoopt, ontspanning van de toestand in het Verre Oosten zullen opleveren.

Donderdagochtend komen de ambassadeurs weer bijeen. Geen van beiden wilden gisteren na het eerste kontakt kommentaar leveren.

Waarnemers geloofden gisteren, dat op de eerste dag voornamelijk over de agenda der besprekingen zou worden onderhandeld.

In Amerikaanse kringen in de Poolse hoofdstad wordt vernomen, dat de besprekingen ingeval van sukses binnen een redelijke tijd zouden kunnen leiden tot direkt onderhandelingen tussen de ministers van buitenlandse zaken.

Volgens genoemde kringen heeft de Amerikaanse ambassadeur op de bijeenkomst namens zijn regering een verklaring in deze zin afgelegd.

— Het parlement van Nationalistisch China heeft vandaag een verklaring goedgekeurd, waarin erop gewezen wordt, dat de regering en het volk van de Chinese republiek elk compromis tussen de Verenigde Staten en communistisch China, dat inbreuk zou doen op de belangen en de juridische status van hun land verwerpen.

De verklaring spreekt zich uit tegen elke „Koehandel" en waarschuwt de bondgenoten van Nationalistisch China tegen elke Sussingspolitiek" ten opzichte van Peking.

Voorts verzocht het Nationalistische parlement aan de Verenigde Staten een plan op te stellen voor het bombarderen van het Chinese kustgeschut om een einde te maken aan de beschietingen van Quemoy.

Britse dagbladen achter veroordelingen inzake rassenincidenten

Londen. — Vele vooraanstaande Britse dagbladen hebben zich geschaard achter de veroordeling van negen jongelieden van zeventien tot twintig jaar tot vier jaar gevangenisstraf wegens hun aandeel in de botsingen, die zich in het Londense district Nottinghill tussen hen en kleurlingen hadden voorgedaan. De veroordeelden waren schuldig bevonden aan het aanvallen van vijf kleurlingen.

Dulles zal aandringen op instelling van internationale politiemacht

New York. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dulles, is naar verluidt van plan in zijn komende redevoering voor de algemene vergadering van de Verenigde Naties (waarschijnlijk op donderdag a.s.) aan te dringen op de oprichting van een vaste internationale politiemacht. Daarnaast zal Dulles volgens de „New York Times" Eisenhowers voorstel voor een Arabisch economisch ontwikkelingsinstituut opnieuw indienen.

„La Fortaleza" vruchtensap van Wilpen

Willemstad. — In dank ontvingen wij van de firma van Wilpen enkele blikken vruchtensap van het vermaarde, uit Mexico geimporteerde merk „La Fortaleza."

Na ons van de goede smaak en kwaliteit overtuigd te hebben, kunnen wij het gebruik van dit nieuwe juice-merk ten zeerste aan onze lezers aanbevelen.

Indonesische regeringstroepen bezetten havenstad Painan

Djakarta. — Officieel is te Djakarta meegedeeld, dat de Indonesische regeringstroepen de havenstad Painan, circa 60 km ten zuiden van Padang, hebben ingenomen. Painan ligt aan de weg naar Korintji, in een gebied in Midden-Sumatra, dat door de rebellenregering wordt beheerst.

Tezelfdertijd maakten de Indonesische autoriteiten bekend, dat acht dagen geleden een grootscheepse operatie is begonnen om de streek van Korintji te zuiveren en dat twee centra, die als de rijstschuur van Midden-Sumatra worden beschouwd, door de regeringstroepen zijn bezet.

V.S. handhaven beperkingen van olie-import

Washington. — De uitvoeringsbepalingen (compliance standards) behorende bij het Amerikaanse schema voor de vrijwillige beperking van de olie-invoer, zullen voor de periode van 30 september tot 31 december in het algemeen gelijk zijn aan de thans geldende bepalingen. Dit heeft de direkteur voor het programma, Matthew Carson, verklaard.

De voornaamste wijziging is, dat het vanaf 30 september aan bedrijven met een kontrakt voor levering aan de overheid, wordt toegestaan de invoerdekking over een periode van 9 maanden in plaats van de thans geldende 6 maanden te berekenen.

Na 30 september zal aan een importeur op verzoek van een certifikaat uitgereikt worden, indien zijn gemiddelde invoer van ruwe olie gedurende de voorafgaande drie maanden zijn gemiddelde toewijzing niet overtreft. Dergelijke certifikaten kunnen door regeringsbureaus worden gevorderd voordat aankoopkontrakten worden afgesloten.

Carson heeft deze stap genomen ter verlenging van het bestaande programma tot het eind van dit jaar. Daarna zal een nieuw schema opgesteld worden.

Engeland reageert niet op O. Duitse voorstel over vredesverdrag

Londen. — Groot-Brittannië zal niet reageren op het Oostduitse voorstel om Oost- en WestDuitsland afzonderlijk te laten deelnemen aan eventuele besprekingen van de vier grote mogendheden over de opstelling van een vredesverdrag voor Duitsland, aldus heeft een woordvoer van het Britse ministerie van buitenlandse zaken medegedeeld. Hij verklaarde, dat het Oostduitse voorstel niets nieuws bevatte en bedoeld was om erkenning van de Oostduitse republiek te verkrijgen.

Krijgsraad te Bagdad beschuldigt Amerikaanse Voorlichtingsdienst

Bagdad. — De voorzitter van de te Bagdad zitting houdende krijgsraad, die onder meer zaken behandelt tegen vier personen, die onder het bewind van de vorige Irakse regering gesproken, heeft verklaard: „Wij, militairen, weten, dat de employees van de Amerikaanse voorlichtingsdienst (U.S.I.S.) in ons land als spionnen optreden."

Hij zeide dit in het proces tegen de voormalige 39-jarige radio-spreker Fawzia Nadji, thans hoofd van een kinderbewaarplaats, die U.S.I.S. uitzendingen over muziek, gedichten en sprookjes had verzorgd.

De voorzitter zeide ook: „Het is in strijd met de eer van een Irakse vrouw om voor een buitenlandse organisatie te werken."

De krijgsraad heeft Fawzia Nadji tegen borgstelling op vrije voeten gesteld. Het proces tegen haar en drie andere radio-sprekers is verdaagd.

Levensverzekerings-geneeskunde

Medische adviseur strijdt tegen abnormale risico's

(Bijzondere correspondentie uit Nederland)

Het feit, dat onlangs te Scheveningen een internationaal congres voor levensverzekeringgeneeskunde werd gehouden, dat door ruim 150 artsen van 17 verschillende nationaliteiten werd bijgewoond, is wel een bewijs dat deze betrekkelijk jeugdige tak van de medische wetenschap een grote belangstelling geniet. Op dit congres werd o.m. gesproken over de organisatie en de verantwoordelijkheden van de medische dienst van een levensverzekering-maatschappij, een onderwerp, waarover in het algemeen bij buitenstaanders weinig bekend is, terwijl toch de medische dienst voor het publiek evenzeer van belang is als voor het levensverzekeringsbedrijf.

De primaire taak van een levensverzekering is de dekking van het overlijdensrisico gedurende de looptijd van de verzekering; dit risico is in de eerste plaats afhankelijk van de leeftijd van de verzekerde, daar de sterftekans van het tiende levensjaar af constant toeneemt. Daarom worden de te betalen premiën o.a. bepaald door de leeftijd van de kandidaat-verzekerde op het ogenblik van toetreding en door de duur van de verzekering.

Van veel belang voor de toeneming der sterftekans met het klimmen der jaren is de verandering in de gezondheidstoestand van de mens, zodat de maatschappijen van het begin af aan genoodzaakt waren zich zo goed mogelijk te vergewissen van de gezondheidstoestand van de kandidaat-verzekerde bij het sluiten van de verzekering. Werden hiervoor aanvankelijk vragenlijsten gebruikt, die door de aanvragers moesten worden ingevuld, weldra bleken deze onvoldoende te zijn en werd de hulp van een arts ingeroepen. Een gezondheidsverklaring (bijv. door de huisarts af te geven) werd geëist, waarmede het begin van een medische dienst was gevormd. Later verlangden de maatschappijen van een door hen aangewezen arts en aan de hand van een bepaald formulier een beoordeling van de gezondheidstoestand van de aanvrager; di. rapport was nauwkeuriger, uitgebreider en objectiever dan het briefje, dat door de behandelende geneesheer, i.c. de huisarts werd afgegeven.

Natuurlijk heeft de enorme ontwikkeling van de medische wetenschap niet nagelaten haar invloed te doen gelden op de keuringseisen als zodanig. Wanneer men de tekst van de formulieren voor de medische keuring van nu en van dertig jaar geleden bekijkt, dan is deze verandering wel zeer in het oog springend. Zo treft men tegenwoordig ook vragen aan over de psychische toestand van de kandidaat en zijn instelling tegenover zijn werk, zijn omgeving enz. waaraan de psychosomatische richting, die de geneeskunde tegenwoordig gaarne volgt, zeker niet vreemd is.

De keurend geneesheer is tijdens de keuring in dienst van zijn opdrachtgeefster, de levensverzekeringmaatschappij, die er op moet kunnen rekenen, dat de keuring met grote nauwgezetheid en deskundigheid wordt uitgevoerd en dat er geen gegevens worden achtergehouden, die voor de beoordeling van het verzekeringsobject van belang kunnen zijn. Het is daarom in ons land verboden dat zo'n keuring geschiedt door de huisarts. Deze moet gevrijwaard worden voor een gewetensconflict, waarin hij al te gemakkelijk zou kunnen raken als hij zaken zou moeten mededelen die hem als huisarts vertrouwelijk werden medegedeeld. Ook zou een minder gunstige beoordeling van het keuringsrapport door de maatschappij hem in moeilijkheden kunnen brengen.

Voor de keurend geneesheer is hoofdzaak, dat hij een objectief oordeel geeft over de momentele gezondheidstoestand van de kandidaat. Een verzekeringsmedische beoordeling wordt van hem niet verlangd. Daartoe zou hij over meer gegevens omtrent de kandidaat en over statistisch materiaal moeten beschikken. Daarom wordt ook van de keurend geneesheer geëist, dat hij zich tegenover de kandidaat niet uitlaat over diens kansen al of niet aangenomen te worden.

De beoordeling van het keuringsrapport berust bij de medische adviseur van de betrokken levensverzekeringmaatschappij, die op grond van zijn verzekerings-geneeskundige kennis en ervaring, mede gelet op de vorm en de duur van de te sluiten verzekering en op eventuele verdere gegevens omtrent de kandidaat (bijv. vroegere keuringsrapporten), het risico bepaalt en hierover aan de directie van de maatschappij advies uitbrengt.

Hierbij kan zich een viertal mogelijkheden voordoen: 1. de verzekering wordt tegen normale premie aangenomen; 2. de gezondheidstoestand van de kandidaat geeft aanleiding een hogere premie te vragen of de duur van de verzekering te verkorten; ook kan een andere verzekeringsvorm worden voorgesteld; 3. de verzekering wordt voorlopig uitgesteld totdat de aanwezige ziekelijke toestand is opgeheven; 4. de verzekering wordt afgewezen.

Voordat echter tot een van de twee laatstgenoemde maatregelen wordt geadviseerd, zal de medische adviseur eerst proberen door een heronderzoek door de keurend geneesheer of door een specialistisch onderzoek een dieper inzicht in het onderhavige geval te krijgen; een specialistisch onderzoek zal als regel ook plaats hebben wanneer het te lopen risico bijzonder groot is of de kandidaat een bepaalde, wat gevorderde leeftijd heeft bereikt.

Het is wel duidelijk, dat de beoordeling van abnormale risico's het voornaamste en moeilijkste werk van de medische adviseur is. Een groot percentage van de aanvragen voor een levensverzekering wordt tegenwoordig normaal aangenomen. In 1946 werd dit in Amerika berekend op 85 pct en dit percentage nam in de loop der laatste tien jaren nog toe. In 1957 stelden de Zwitserse maatschappijen het op 96. Van de overblijvende 4 pct werd 3 pct tegen een verhoogde premie aangenomen en slechts 1 pct definitief afgewezen. Deze cijfers leiden tot de conclusie, dat de bescherming door een levensverzekering ook toegankelijk wordt voor hen, die door hun zwakkere gezondheid deze in de eerste plaats nodig hebben. Er moge tevens uit volgen welk een grote verantwoordelijkheid op de schouders van de medische adviseurs is gelegd en hoe belangrijk het voor hen is, dat zij hun speciale kennis bijhouden waartoe het aanstaande congres een mogelijkheid biedt.

Het werk van de medische dienst van een levensverzekeringmaatschappij is de laatste jaren nog uitgebreider geworden; gedacht wordt aan het sluiten van een ongevallenverzekering bij een levensverzekering; het premievrij-worden van een lopende verzekering bij het intreden van algehele invaliditeit van de verzekerde, het beoordelen van de aanvragen voor een renteloze lening ten laste van de polis voor het ondergaan van een operatie of een andere kostbare behandeling of klinische observatie, het regelen van een gezondheidsdienst, waarvan de praktische uitvoering, het kosteloos periodiek onderzoek, bekend is. Dit alles behoort tot de veelzijdige taak van de medische dienst, een taak, die niet alleen — zoals zo vaak gedacht wordt — de belangen van de levensverzekeringmaatschappij dient, maar die evenzeer sociale facetten heeft en hoe langer hoe meer de mogelijkheid schept „minderwaardige risico's" een redelijke kans te geven.

Burgeroorlog zonder einde

Verklaring van Australisch Episcopaat over VERKEERSONGEVALLEN

„Verkeersregels binden in geweten"

Sydney. — Het stijgend getal verkeersongelukken met ernstig gevolg of dodelijke afloop is een van de meest bedroevende sociale kwalen van onze tijd, aldus de bisschoppen van Australië in hun gezamenlijke jaarlijkse verklaring afgelegd op 7 september, „Social Justice Sunday".

De verklaring die tot titel droeg: „Massamoord op de wegen" was ondertekend door alle 34 leden van de Australische hiërarchie. Hierin werd o.a. gezegd: „Wij zijn van oordeel dat ons ambt van bisschop ons oplegt de zedelijke beginselen aan te geven die tot richtsnoer moeten dienen voor hen die de verantwoordelijkheid op zich nemen een mogelijk schadelijk voertuig over onze overbelaste wegen te besturen."

De verklaring gaf naast de morele beginselen voor de bestuurder ook een overzicht van ongeluk-statistieken en de economische schade die daaruit voortvloeit. In Australië is er iedere vier uur één dodelijk ongeval op de weg; iedere tien minuten een ongeval dat lichamelijk letsel tengevolge heeft; iedere vijf minuten een aanrijding waaruit noemenswaardige schade voortvloeit.

De verklaring wees erop, dat het totaal aantal doden of zwaar gewonden bij verkeersongevallen sinds de totstandkoming van het Commonwealth in 1901 twee maal zo hoog is als het aantal soldaten dat gedood, gewond of gevangen genomen werd in de vier oorlogen die het land in dezelfde periode heeft meegemaakt. De totale jaarlijkse kosten van verkeersongevallen belopen 157 miljoen gulden, een bedrag dat voldoende is om 55.000 arbeiders het gemiddelde basisloon in Australië uit te betalen.

Men vraagt zich af, aldus de bisschoppen of het grote aantal ongevallen de federale regering er niet toe moet brengen een nationale dag van rouw uit te schrijven voor de slachtoffers van deze nooit eindigende burgeroorlog.

Aan de wortel van het probleem van de veiligheid op de weg ligt de noodzaak de gemeenschap een ander inzicht in menselijke verhoudingen en een meer christelijke houding tegenover de verkeersvoorschriften bij te brengen. Deze voorschriften vallen niet onder de categorie die men in de moraal loutere strafwetten noemt, die nog niet in geweten binden, maar slechts de straf bepalen die bij ontdekking van de overtreding daarvan wordt toegepaste, dus een soort tarief waartegen men verkeersvoorschriften mag overtreden.

„Burgerlijke wetten, zoals de verkeersvoorschriften en wegenreglementen, die ten doel hebben ongelukken op de wegen te voorkomen, zijn radicaal gebaseerd op de natuurwet en binden in geweten."

Iedere verwonding van een persoon of schade aan eigendom gepleegd door een gebruiker van de weg is een zaak die moreel beheerst wordt door de goddelijke wet zoals die uitgedrukt is in het vijfde en zevende gebod."

De bisschoppen zeiden dat wij in de leer van Christus de verheven beginselen vinden die de menselijke verhoudingen moeten beheersen tussen de weggebruikers.

„Het is allerduidelijkst dat de uitingen van arrogantie, egoisme en uitgesproken onbeschoftheid die zich zo dikwijls op de wegen voordoen, vergrijpen zijn tegen de christelijke liefde.

Daarom verkeert de weggebruiker die denkt dat zijn gedrag op de wegen slechts beheerst wordt door de burgerlijke verkeersregels en alleen door de aanwezigheid van een politieagent kunnen worden afgedwongen, in zeer grote dwaling."

De graden van morele aansprakelijkheid besprekende, zeiden de bisschoppen: „Het is belangrijk dat men goed voor ogen houdt, dat een chauffeur of motorrijder een mogelijk schadelijk instrument onder zijn beheer heeft en de moraliteit van de handelingen van zo iemand moet dus beoordeeld worden naar dezelfde beginselen als bij de drager van een geladen vuurwapen.

De verklaring zegt dat „een bestuurder moreel aansprakelijk is, indien hij op een of andere wijze had kunnen voorzien dat een ongeval het mogelijk gevolg kon zijn van de wijze waarop hij reed en indien het op dat ogenblik niet nodig was enig element van risico in zijn rijden te brengen".

Een bestuurder is schuldig aan zware zonde indien hij bijvoorbeeld opzettelijk door een rood stoplicht heenrijdt bij een druk snijpunt en daarbij iemand verwondt of doodt.

Opzettelijk en roekeloos hard rijden op een drukke verkeersweg, zelfs als men niemand doodt of verwondt, maakt de bestuurder moreel schuldig. Hieronder vallen ook alle mogelijke „spelletjes" met voertuigen. In al deze gevallen ook alle mogelijke „spelletjes" met voertuigen. In al deze gevallen, aldus de verklaring, is de algemene richtlijn voor bestuurders zowel als voetgangers, dat er te allen tijde redelijke zorgvuldigheid betracht moet worden.

Wat betreft het rijden zonder het bewijs van rijvaardigheid te hebben behaald zeggen de bisschoppen in hun verklaring dat het rijbewijs niet slechts beschouwd moet worden als een nu eenmaal door de burgerlijke wet geëiste verklaring, doch ook als een noodzakelijke maatregel voor de veiligheid van leven, lichaam en eigendom van de leden van de gemeenschap en daarom gebaseerd op de natuurwet.

Met betrekking tot te hoge snelheid bij het rijden, zei de verklaring dat „indien de snelheid van een voertuig zodanig is, dat zij de bestuurder buiten staat stelt een ongeluk of letsel aan anderen in een noodgeval (dat redelijkerwijze voorzien kan worden) te voorkomen, het rijden in strijd is met de natuurwet en daardoor dus zondigt." De bisschoppen voegen hieraan toe: „Dit blijft zo, ook indien men zo gelukkig is een tragedie te voorkomen."

Wat betreft het rijden „onder invloed van alcohol" zeggen de bisschoppen niet bevoegd te zijn precies de grens te bepalen waarbij alcohol een bestuurder ongeschikt maakt tot het chauffeuren of dit gevaarlijk maakt, doch zij stelden vast dat „iemand die door alcoholhoudende drank, zijn reflexen zodanig heeft bedwelmd of zijn oordeelsvermogen zodanig heeft verminderd dat hij daardoor een onveilige bestuurder wordt zondigt grotelijks indien hij in die toestand achter het stuur plaats neemt". (N.C.)

Schellak-grammofoonplaat gaat roemloos ten onder

(Van onze correspondent in Bonn)

Een mark — en hier en daar al 75 pfennig — kosten ze nu per stuk, de oude getrouwe grammofoonplaten met 78 toeren. De grammofoonplaten-afdelingen der grote warenhuizen en de radio-, televisie- en grammofoonplatenwinkels in de Bondsrepubliek worden bestormd. Vroeger kostten ze 4 mark per stuk en de grammofoonplatenliefhebbers laten zich dit buitenkansje niet ontnemen om voor betrekkelijk weinig geld hun discoteek uit te breiden. In Bonn — en de grote steden van het Rijnland — valt deze grammofoonplaten-uitverkoop samen met de prijzenoorlog in de radio-, televisie-, bandrecorder- en grammofoonzaken, die prijsverlagingen tot 200 mark op een radiotoestel heeft veroorzaakt. De grammofoonplaten met 78 toeren zijn echter niet in deze oorlog meegesleurd. Ze worden uitverkocht, omdat ze uit de tijd zijn en van de markt zullen verdwijnen. De Westduitse grammofoonplaten-industrie zal ze niet meer maken. Zij schakelt volledig om op de 45 en 33 1/3 toerenplaat.

Sinds het bestaan van de grammofoonplaat is de ronde schijf van schellak met het muziekje à 78 omwentelingen per minuut er op, het prototype voor de moderne speeldoos geweest. Decennia lang is er vergeefs gezocht naar een grondstof, die de schellak kon vervangen naar een stof tevens die de grammofoonplaat minder gemakkelijk breekbaar zou maken. Uit onze jonge jaren herinneren we ons nog de papieren grammofoonplaat met het dunne laagje schellak er op, waarin het muziekje was „gesneden". De schellak-grondstofverzorging is er echter steeds moeilijker op geworden en zo moest de industrie oude grammofoonplaten en gebroken „records" inzamelen om ze tot schellak te versmelten en ze opnieuw te laten bespelen. Zo geschiedde het althans in West-Duitsland, waar men in de eerste jaren na de oorlog trouwens in het algemeen met grondstoffen-tekorten te kampen heeft gehad.

Sindsdien zijn uit Amerika de plastic grammofoonplaten gekomen, die niet alleen onbreekbaar zijn, maar ook volgens een ander procédé en met minder omwentelingen worden vervaardigd. In 1953 kwam ook de Westduitse industrie voor het eerst met de kleine plastic platen op de markt en verminderde bij de grammofoonplatenliefhebbers steeds meer de belangstelling voor de originele plaat. Zo gering was tenslotte de omzet, dat de industrie duizenden, honderdduizenden platen op de vuilnisbelt kon gooien. Ook de grammofoonindustrie heeft zich intussen geheel ingesteld op de kleine plastic plaat, die bovendien een veel betere geluidsweergave heeft.

Nadien daalde in West-Duitsland de afzet van 78-toerenplaten — die in 1956 nog 18 miljoen stuks bedroeg, tegen 13 miljoen kleintjes — helemaal tot het nulpunt, omdat op de 45-toerenplaten bovendien meestal (aan twee kanten) vier wijsjes staan, terwijl ze voor de zelfde prijs, 4 mark, werden verkocht, dus aanzienlijk voordeliger waren. De oude platen werden niet meer gekocht en de grammofoonplaten-handelaren bestelden ze niet meer.

West-Duitsland heeft overschot van 8 miljoen

De Westduitse grammofoonplaten-industrie bleef met een voorraad van 8 miljoen 78-ers zitten. De produktie van 45-ers steeg in 1957 ondertussen tot 32 miljoen stuks, plus enkele miljoenen z.g. „langspeelplaten" waarop ook langere muziekstukken kunnen worden opgenomen en die zich in een steeds stijgende populariteit verheugen.

Een paar miljoen 78-toerenplaten zijn door de industrie van de handelaren teruggenomen en inmiddels versmolten. Maar een 6 miljoen van deze platen zijn tegen genoemde spotprijzen (75 pfennig tot 1 mark en straks nog lager, als men ze zo ook nu nog niet kwijt zou kunnen) op de markt gegooid. Een roemloos einde naar van de muziek- en de voor zo'n trouwe die „Schlager"-liefhebber.

Premier Nehroe eerbiedigt de rechten van de christenen

Indië's vijf miljoen katholieken ondervinden geen moeilijkheden van de zijde van de centrale regering in New Delhi. In een onderhoud dat we dezer dagen mochten hebben met mgr. Thomas Pothacamury, de aartsbisschop van Bangalore (Zuid-Indië), werd ons met de meeste nadruk verzekerd dat premier Nehroe de rechten van de christenen respecteert. „Nehru is fair to us", zei de aartsbisschop letterlijk. „De regering wenst de religieuze minderheden in het land alle vrijheid te laten, ofschoon de grote meerderheid van de Indiërs Hindoes zijn. Maar Indië is een lekenstaat, en in de grondwet van de republiek is de vrijheid van godsdienst uitdrukkelijk vastgelegd. Dat bovendien de Opperste Gerechtshoven van de Indische staten de constitutie op dit punt geëerbiedigd willen zien, is de laatste jaren in verscheidene gevallen gebleken". Mgr. Pothacamury verklaarde in dit verband dat ook de president van Indië, dr. Rajendra Prasad, het christendom welgezind is, waarvan hij bijv. blijk heeft gegeven in een rede die hij in 1955 te New Delhi uitsprak ter gelegenheid van het negentiende eeuwfeest van de komst van de apostel Thomas naar de Malabar-kust. Het was in deze toespraak dat het staatshoofd de garantie gaf, dat de vrijheid van de missionarissen om hun geloof te prediken niet beperkt zou worden.

De aartsbisschop vestigde onze aandacht op de snelle groei van de Kerk in Indië. Waren er in 1900 nog maar 1.5 miljoen katholieken, nu zijn er ruim driemaal zoveel. Maar in verhouding tot de totale bevolking is het aantal nog niet zo erg groot. Bij een voorzichtige schatting komt men op ongeveer 1,5 pct. Het grootste deel van de Indische katholieken vindt men in het zuiden van het land. Vier-vijfde van de totale katholieke bevolking moet men zoeken beneden de lijn Bombay-Madras.

De aartsbisschop wenste ons ook iets te vertellen over de organisatie van de Kerk in Indië:

Men vindt er 16 aartsbisdommen, 48 bisdommen en 7 Apostolische Prefecturen, en onder de leden van het episcopaat neemt het aantal inheemse prelaten voortdurend toe. Er zijn nu al 11 aartsbisschoppen en 26 bisschoppen die uit het Indische volk zijn voortgekomen, en de nog resterende buitenlanders worden langzaam maar zeker door Indiërs vervangen. Het aantal priesters waarover Indië op het ogenblik beschikt, ligt dicht bij de 6.000; maar voor een land dat honderdmaal zo groot is als Nederland en dat een bevolking heeft van ongeveer 380 miljoen is dat wel zeer weinig, als men er het christelijk geloof op grote schaal wil verbreiden. Mgr. Pothacamury constateert echter een sterke groei van het aantal roepingen. In de 11 grootseminaries die er in het land bestaan studeren op het ogenblik niet minder dan 1500 priester-studenten.

De aartsbisschop vertelde dat de moeilijkheden in Noord-Indië voor een belangrijk deel zijn overwonnen. Aan de anti-katholieke campagne van een groep extremistische Hindoes in de staat Madhja Pradesh is paal en perk gesteld, niet op de laatste plaats door de bemoeiingen van het gezamenlijk Indisch episcopaat, dat zich met succes tot de regering van de betrokken staat heeft gewend.

Mgr. Pothacamury is vooral voldaan over het feit, dat het Indische volk het christendom niet meer als een buitenlandse religie beschouwt. Sinds het einde van de Britse tijd is op dit punt z.i. veel verbeterd. Vooral sedert de inheemse clerus zo snel gegroeid is, associeert men met name de katholieke Kerk niet langer met het „Westerse imperialisme", zo verklaarde hij.

Wij hebben de Indische prelaat uiteraard ook gevraagd naar de positie van de katholieken in het openbare leven, en uit het antwoord van de aartsbisschop bleek, dat vooral op het gebied van het onderwijs en op dat van de sociale voorzieningen door de Kerk belangrijk werk is verricht. „De katholieke scholen genieten ook onder een aanzienlijk deel van de niet-katholieke bevolking een grote populariteit", zo werd ons verzekerd. Met name in intellectuele kringen heeft men grote waardering voor het peil van het katholieke onderwijs. De aartsbisschop zelf is zeer trots op de 75 „University Colleges" in Indië die onder katholieke leiding staan. Deze universitaire instituten staan open voor leerlingen uit alle bevolkingslagen, ongeacht hun religieuze overtuiging. De overgrote meerderheid van de studenten is niet katholiek. Het aantal „colleges", dat de laatste tien jaar meer dan verdubbeld is, groeit nog steeds in een snel tempo. Uiteraard kunnen de katholieke docenten en studenten op deze instellingen voor hoger onderwijs door hun voorbeeld vele niet-katholieken tot de Kerk brengen, of althans het begrip voor de Kerk doen groeien.

Behalve de katholieke onderwijsinrichtingen hebben ook de katholieke ziekenhuizen, klinieken, tehuizen voor ouden van dagen en andere sociale instellingen alom een goede naam, en Nehroe zelf heeft enkele jaren geleden nog de lof gezongen van de katholieke weeshuizen.

Mgr. Pothacamury, wiens voornaam herinnert aan de apostel die in het jaar 52 het christendom naar Indië bracht, ziet de toekomst met groot vertrouwen tegemoet.

Door Nederlandse bisschop gewijd

De aartsbisschop van Bangalore, mgr. Thomas Pothacamury, die onlangs naar Europa is gereisd voor bezoeken aan Rome, Lourdes en Leuven, heeft van de gelegenheid gebruik gemaakt om in Nederland enige missionarissen te bezoeken die in Indië met hem hebben samengewerkt. De aartsbisschop heeft dezer dagen ook een bezoek gebracht aan de ambassadeur van Indië te Den Haag Z. Exc. John A. Thiry, die katholiek is.

De bijna 69-jarige Indische prelaat is een zeer vitaal en bijzonder innemend persoon, die een belangrijke rol speelt onder de bisschoppen van zijn land. Voor Nederland heeft hij grote belangstelling, vooral ook omdat de Nederlandse missiebisschop mgr. Aelen hem lang geleden in de gelegenheid stelde naar het seminarie te gaan. Dezelfde bisschop heeft hem vervolgens in 1916 priester gewijd.

In 1940 werd mgr. Pothacamury de eerste bisschop van het nieuw opgerichte diocees Guntur. In 1942 werd hij overgeplaatst naar de bisschoppelijke zetel van Bangalore, welk diocees in 1953 tot aartsbisdom werd verheven. 92.000 gelovigen zijn aan de zorgen van de aartsbisschop toevertrouwd.

***Sinds 1944** is mgr. Pothacamury secretaris van de „Catholic Bishops' Conference of India", een overkoepelende organisatie der Indische bisschoppen.*

Scherpe kritiek van Zuidslavisch communistich orgaan tegen CHROESJTSJEF

Belgrado. — Het officiële Zuidslavische communistische partijorgaan Komunist heeft de Russische premier Chroesjtsjef openlijk verweten een nieuwe campagne van het Sowjet-blok tegen Zuid-Slavië te ontketenen. Volgens het blad is de bedoeling van deze campagne Zuid-Slavië op dezelfde manier is diskrediet te brengen als Stalin in 1948 deed. Men ziet in de campagne voorts een zwenking in de Russische politiek ten opzichte van onverbonden landen, daar de aanvallen tegen een politiek van actieve coexistentie ook gericht zijn tegen de Aziatische en Afrikaanse landen, die niet tot blokken behoren.

Atlas-proiectiel mes sukses afgeschoten

Cape Canaveral. — Gistermorgen is met sukses van het proefterrein te Cape Canaveral in Florida een interkontinentaal ballistisch projektiel van het type „Atlas" afgeschoten

De raket legde een afstand van 5000 km. af. De neuskegel heeft het bestemde mikput getroffen.

Soda-industrie voorziet reeds in Nederlandse behoefte

Krachtige stoot aan de industriële ontwikkeling van Groningen

(Van een medewerker in Nederland)

Na jaren van plannenmaken en maanden van intensieve bouw op een terrein te Delfzijl, waar drie jaar geleden het koren nog groeide, is het dan nu zover: het sodaproject is gereed. De fabriek draait op volle toeren en de produktie is ruimschoots voldoende om in de gehele binnenlandse behoefte te voorzien. Verder wordt verwacht dat ook een gedeelte zal kunnen worden geëxporteerd. Het terrein van deze nieuwe Nederlandse industrie is 18 ha groot. Het ligt aan een binnen- en buitenhaven, heeft goede wegverbindingen en een eigen spoorwegaansluiting. Van het fabrieksterrein is zes ha bestemd voor twee nieuwe bedrijven van de Koninklijke Nederlandse Zoutindustrie: een electrolysebedrijf en een zoutfabriek. Het elektrolysebedrijf is inmiddels gereedgekomen. Het produceert natronloog en vloeibaar chloor uit verzadigde zoutoplossingen. De zoutfabriek zal begin 1959 gereed zijn.

De overweging, dat de sodafabriek met het elektrolyse- en zoutbedrijf een technische en economische eenheid vormt, waarvan, zowel de leiding als de eigendom bij voorkeur in dezelfde handen zouden moeten zijn, heeft geleid tot een overeenkomst tussen de oprichters van de soda-industrie, waarbij alle aandelen in dit bedrijf aan de Koninklijke Nederlandse Zoutindustrie achtneming van optimale verhoudingen, terwijl tevens de gunstigste omstandigheden zijn geschapen voor een verdere ontwikkeling.

De vestiging van de Nederlandse Soda-industrie in de provincie Groningen is van grote betekenis voor de industriële ontwikkeling van dit deel van het land. Dat blijkt ook wel uit het feit, dat h. m. de Koningin de fabriek morgen officieel zal openen in aanwezigheid van de ministers Zijlstra (de „peetvader" van deze onderneming) en Hofstra.

In augustus 1955 begon men met de bouw van het grote fabriekscomplex en nauwelijks drie jaar later verbruikt Nederland de zelf geproduceerde soda, is er een elektrolysefabriek uit de vette Groninger klei „gestampt" en wordt druk gebouwd aan de zoutfabriek.

In november 1957 werd de fabriek, overeenkomstig de plannen, in bedrijf gesteld en nog voor het begin van het nieuwe jaar werd een normale, regelmatige produktie verkregen. Dit is mede te danken aan de experts van de Diamond Alkali Company te Cleveland, Ohio, die hulp verleenden bij het ontwerpen der installaties en bereid waren het toekomstige Nederlandse personeel te trainen.

Soda wordt gefabriceerd uit zout en kalksteen, terwijl voorts cokes en ammoniak nodig zijn. Het zout komt uit de gigantische zouthorst bij Heiligerlee. In de vorm van pekel wordt het zout door een 23 km. lange pijpleiding naar Delfzijl gepompt. De kalksteen moet uit België of Duitsland worden aangevoerd; cokes en ammoniak zijn in voldoende mate in Nederland voorhanden. De ruwe pekel dient allereerst chemisch gezuiverd te worden, waarna in de absorptiekolom ammoniakgas door de gezuiverde pekel wordt geleid. Vervolgens laat men op de aldus gevormde ammoniakale pekel koolzuurgas inwerken, en wel in de carbonatatietorens. Hierbij kristalliseert als tussenprodukt natriumbicarbonaat (dubbel koolzure soda) uit en wordt de ammoniak gebonden tot ammoniumchloride. Het bicarbonaat wordt met behulp van roterende vacuumfilters afgescheiden uit de z.g. moederloog, die hoofdzakelijk bestaat uit een oplossing van ammoniumchloride. Het bicarbonaat wordt in roterende met stoom verhitte trommels ontleed in soda, waterdamp en koolzuurgas, welk laatste wordt teruggevoerd naar de carbonatatietorens.

Uit de moederloog wordt in de destillatie-apparatuur met behulp van stoom en gemalen gebrande kalk de ammoniak weer teruggewonnen en opnieuw geabsorbeerd in verse gezuiverde pekel.

De gebrande kalk en het koolzuurgas worden beide geproduceerd in de kalkovens waarin kalksteen met cokes wordt gebrand. In de destillatiekolom ontstaat als afvalstof een calciumchloride oplossing, die na verdunning door een pijpleiding naar zee wordt afgevoerd. Voor de produktie van 1.000 kg. soda is ca. 1.500 kg. zout en ca. 1.250 kg. kalksteen nodig, als afval ontstaat ruim 1.000 kg. calciumchloride.

Reeds nu wordt de kwaliteit van de Nederlandse soda al geprezen.

Door de ligging van Delfzijl zijn er uitstekende mogelijkheden voor aanvoer van grond- en hulpstoffen, afvoer van het gerede produkt en niet te vergeten afvoer van het schadelijke afvalprodukt calciumchloride. Er zit in dit bedrijf een goede toekomst. De drie nauw verbonden bedrijven zullen Nederland op optimale wijze bevoorraden met soda, natron, chloor en keukenzout en dan spreken we nog niet van de exportkansen.

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

7

Meneer Bolford wuifde de rest eenvoudig van het toneel. „Kwaliteit!" ging hij voort. „Dat is altijd de grote kracht van Engeland geweest. Niks op 'n koopje. Als wij 't met massaproductie gaan proberen, komen we altijd achter Amerika aan. Wat zullen we afspreken voor passen? Vandaag over een week? Om half twaalf? Heel graag. Ik dank u zeer".

Buiten gekomen nam juffrouw Schiele een andere taxi naar haar hotel terug. Er sloot zich onmiddellijk een tweede bij aan, waarin het zwarte mannetje zat. Doch hij reed niet mee tot Savoy. In plaats daarvan reed hij naar een achteringang van het hotel op het Embankment.

Hier kwam een werkvrouw naar buiten.

„Wel, Louise? Heb je wat op haar kamer gevonden?"

„Niets, helemaal niets!"

Anna Schiele lunchte in het restaurant, waar een tafeltje bij het raam voor haar was gereserveerd en ook de maître d'hotel allerhartelijkst kwam informeren hoe Otto Morganthal het maakte.

Direct na de lunch ging Anna met de lift naar haar kamer. Alles was nu netjes op orde, er hingen zelfs weer nieuwe badhanddoeken in de badkamer en alles glom als een spiegel.

Anna keek eens naar haar beide luchtkoffertjes, die haar gehele bagage uitmaakten. Het ene zat op slot, het andere niet. Dit laatste keek zij even door, waarop zij uit haar portemonnaie een sleuteltje te voorschijn haalde en daarmede het andere koffertje ontsloot.

Alles lag keurig opgevouwen op zijn plaats. Een leren portefeuille lag boven op. In een hoek was een Leicatoestel met twee rolfilmpjes weggestopt. De filmpjes zaten nog dichtgeplakt.

Anna ging met haar nagel het lipje langs en trok het open. Toen krulden haar lippen zich tot een lachje. Het éne, bijna onzichtbare blonde haartje, dat zij er zelf tussen had gestoken, was verdwenen.

Handig strooide ze daarna wat poeder over het glanzende oppervlak van haar portefeuille. Toen zij het poeder wegblies bleef het leren oppervlak glanzend helder. Er stond geen enkele vingerafdruk op.

Doch 's ochtens had ze brillantine aan haar handen gehad en daarmedé de portefeuille bevingerd. Er behoorden dus vingerafdrukken op te staan. Van haarzelf.

Zij glimlachte. „Knap werk", zei ze, „maar niet knap genoeg".

Snel pakte zij enig nachtgoed in een handtas en ging daarmee weer naar beneden. Men riep een taxi voor haar en de chauffeur kreeg als adres: Elmsleigh Gardens 17.

Daar stapte zij uit, betaalde de chauffeur en liep vlug de stoep op. Het duurde geruime tijd voordat een bejaarde vrouw aan de deur verscheen. Haar aanvankelijke achterdocht maakte snel plaats voor stralende blijdschap.

„Wel, wat zal die lieve Elsie blij zijn dat u er bent!" riep zij. „Zij zit in de achterkamer. Alleen het idee al dat u kwam heeft haar op de been gehouden!"

Terstond liep Anna door de duistere gang naar de achterkamer, waar zij een deur opende. Zij kwam in een niet grote en ook niet fraai ingerichte, maar wel gezellige kamer Er stonden een paar grote, half versleten leren fauteuils. In één daarvan zat een vrouw, die dadelijk overeind kwam.

„Anna-lief!"

„Elsie!"

Zij zoenden elkaar hartelijk. „Alles is in orde", begon Elsie. „Vanavond word ik opgenomen. Ik hoop zo ....."

„Wees maar niet bang", zei Anna geruststellend. „Alles komt terecht......"

Niets typeerde beter het karakter van Victoria, dan dat zij geen ogenblik twijfelde aan de mogelijkheid Edward achterna te gaan. Ze had pech gehad. Die jongeman, die ze zo aardig had gevonden... wat zeg ik, van wie ze onmiddellijk weg was geraakt...... vloog maar eventjes een goede vijf duizend kilometer van haar vandaan!

Maar ja, dacht Vic, dat het Bagdad is, was misschien nog 'n bof. In ieder geval, zij moest en zou eveneens naar Bagdad zien te komen. Wat wilde ze daar beginnen? Culturele verbroedering der volken...... hoe deed je dat? Was dat iets voor de Unesco? En stuurde die ook niet overal jongelui naar toe?

Jawel, bedacht Vic, maar dat waren allemaal uitzonderlijk begaafde jonge vrouwen, met academische opleiding, die zich al vroeg op dat terrein hadden onderscheiden.

Vic wilde, practisch als ze was, met het begin beginnen. Dat betekende in dit geval: informaties vragen bij een reisbureau.

Daar werd haar verteld, dat ze op vele manieren in Bagdad kon komen. Per vliegtuig was het gemakkelijkste. Maar je kon ook helemaal over zee naar Basra, of eerst met de trein tot Marseille en dan per boot naar Beyroet en vandaar per auto door de woestijn.

Ook kon je over Egypte gaan. Maar het duurde eeuwen voordat je een visum kreeg!

Wel lag Bagdad binnen het sterlinggebied, zodat het geld geen moeilijkheden opleverde. Dat wil dan zeggen in de betekenis, die de man van het reisbureau aan het begrip „moeilijkheden" hechtte. Want je had er op z'n minst een bedrag van zestig tot honderd pond voor nodig.

Aangezien Vic op 't ogenblik beschikte over drie Pond tien shilling (minus elf pence!), nog een extraatje van twaalf shilling achter de hand en nog vijf pond op de Postspaarbank, was het duidelijk, dat ze er op eigen gelegenheid nooit komen zou.

Zij informeerde dus verder. Of ze een kans maakte er als stewardess heen te vliegen? Dat was een van de meest begeerde baantjes tegenwoordig, vertelde men haar. Dan kwam ze op 'n heel lange wachtlijst te staan.

(Wordt vervolgd)

Verschillende Engelse industrieën verkeren in een ongunstige positie

(Bijzondere correspondentie uit Londen)

De Engelse staal-, scheepsbouw- en textielindustrie en verscheidene andere nijverheidstakken verkeren op het ogenblik in een niet al te gunstige positie en de laatste tijd bestaat er in Engeland meer pessimisme t.a.v. de economische vooruitzichten dan in de Verenigde Staten. Niettemin blijven officiële kringen nog steeds een blij gezicht trekken. Zij wijzen er op dat het bankdisconto nu tot 5% is gedaald en dat de rentevoet op de obligatiemarkt rond het 6%-niveau schommelt. Er zijn zelfs al verschillende emissies aangekondigd van 5½% obligaties en met een uitgiftekoers, welke slechts weinig beneden pari ligt.

Loonstijgingen nemen meer en meer af

Voorts waren de exportcijfers over mei de beste van het afgelopen jaar en de balans tussen zichtbare uitvoer en invoer vertoont nu nog slechts een onbetekenend nadelig saldo van £ 6 miljoen, één van de laagste sinds de oorlog. De goudreserves zijn in zes maanden gestegen met $ 800 miljoen en verkeren thans op het hoogste punt sedert september 1951. Jammer genoeg blijft de stemming voor het pond flauw, maar dit kan te wijten zijn aan seizoensinvloeden.

Achter de schermen wordt nog steeds gediscussieerd over één koers van het pond sterling. Er zou weinig bezwaar bestaan de sterlingkoers voor toegestane sterling-dollar transacties op de Londense markt gelijk te stellen met de vrije wisselkoers voor transferabele sterling. Er bestaat natuurlijk reeds een volledige inwisselbaarheid voor ingezetenen van de dollarzone en voor transferabele sterling in het bezit van deze ingezetenen geldt noch in de dollar- noch in de sterlingzone een de facto convertibiliteit. Verder zijn de vreemde valuta specialisten zich er volledig van bewust, dat de Britse schatkist belangrijke offers heeft gebracht om de prijs voor transferabele sterling juist onder de officiële te kunnen handhaven. Deze steun was voor een deel nodig, omdat het blijkt, dat een verschil van meer dan 2 pct. tussen de twee koersen het kopen van goederen tegen sterling en verkopen tegen dollars in de hand werkt en zo een aanzienlijk verlies van goud veroorzaakt. Het blijft mogelijk, dat gedurende een kortere of langere periode een grotere marge dan de huidige $ 2.78-2.82 voor het pond zal worden geprobeerd. Dit zou afschrikwekkend werken ten opzichte van speculatieve verkopen van sterling. Het is in ieder geval de moeite waard op te merken, dat de premie op Canadese fondsen, welke in Londen verhandeld worden, van 18¼ pct ongeveer een jaar geleden thans tot 1¼ pct is gedaald.

Onder deze omstandigheden hebben de eerste minister en de minister van Financiën zich laten verleiden tot het uitspreken van optimistische en bemoedigende woorden, waaruit men heeft kunnen leren, dat de Britse economie nu gereed is om verder in de toekomst liggende projecten ter hand te nemen. De belofte is eindelijk uitgesproken, dat de huidige stabiliteit de weg geopend heeft tot belastingverlaging en aan het parlement is een hoopvol beeld van de toekomst voorgelegd i.v.m. de Europese Gemeenschappelijke markt, welke, naar gezegd wordt, niet alleen een nieuw tijdperk van welvaart heeft ingeluid maar ook een nuttige bijdrage zal kunnen leveren om eventuele toekomstige recessies in Amerika het overslaan naar Europa te beletten. Dit is ontwijfeld een bemoedigend geluid.

Onder de meer tastbare feiten moet genoemd worden de verruiming van de bankvoorschotten en als een verdere maatregel de verlichting van de kredietrestricties. Kapitaaluitgiften tot £ 50.000 zijn wederom toegestaan en tegenover nog grotere emissies zal men een welwillende houding aannemen.

Een jaar of twee geleden ter gelegenheid van de Italiaanse deelneming in de Perzische olie-exploratie werd voor het eerst gesproken over de doorbreking van de zo heilige fifty-fifty basis, welke tot dan toe zo voordelig was voor de in het Midden-Oosten en elders werkende petroleummaatschappijen. Ondanks de heftige ontkenningen van de grote oliecombinaties heeft dit zich verder voortgezet en de recente overeenkomst tussen Canada en Perzië laat aan Perzië 75 pct van de winst.

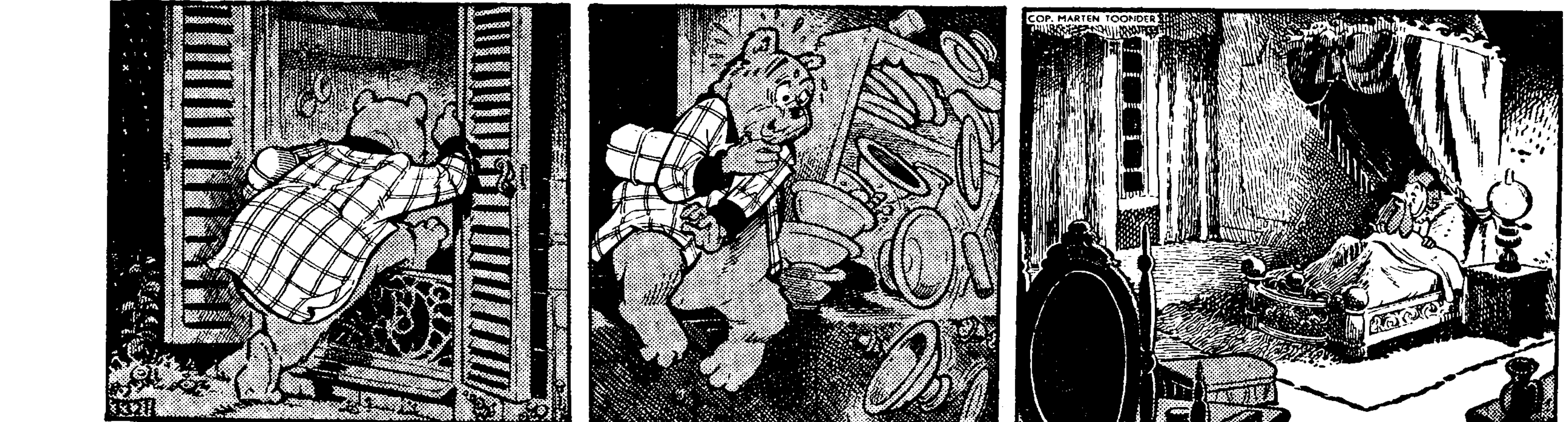
De concurrentie in olieverkopen neemt hand over hand toe. Een aantal garages, eerst alleen op het vasteland, later ook in Engeland, zijn begonnen benzine te verkopen tegen gereduceerde prijzen. Ook gaan de garages steeds meer noodgedwongen toe over meer dan één soort benzine te leveren. Aan de nieuwe Britse autobanen welnaar men hoopt, enige verlichting zullen geven aan de opeenhoping van het verkeer, dat doordat er meer dan een jaar niets aan is gedaan chaotisch dreigt te worden, zullen geen tankstations, die maar één soort benzine verkopen, worden toegelaten. Tot nu toe hebben ongeveer 32.500 van de 35.000 garages in het Verenigd Koninkrijk het één merk benzine.

De busstaking is dan eindelijk tot een einde gekomen na een lange tijd van vruchteloze gesprekken. Geen van beide partijen kan zich er op beroemen de overwinning behaald te hebben maar de eerste conclusie is dat de regering toch de eigenlijke verliezer is geweest, gezien de concessies welke zij verleende aan het spoorweg- en ondergrondse treinpersoneel in de hoop daardoor een algehele transportstaking te kunnen voorkomen en door de gedeeltelijke tegemoetkoming aan de wensen van het buspersoneel. Aan de andere kant kan niet ontkend worden, dat de tegenstand tegen de looneisen wel degelijk vruchtbaar gewerkt hebben. De officiële cijfers omtrent de loonsverhoging laten er geen twijfel over bestaan dat vergeleken met vorige jaren en zeker met het laatste jaar een vastberaden halt is toegeroepen aan de steeds hoger worden cijfers.

Het prijsniveau heeft tot nu toe nog niet ernstig de neiging vertoond tot stabilisatie. Gelet op de daling in de goederenprijzen en de afwezigheid van een werkelijke stijging van de lonen zou een scherpe terugval van de kleinhandelsprijzen nu toch vanzelf op moeten treden. Als antwoord wordt wel gezegd, dat de lagere kosten niet doorberekend zijn in de consumentenprijzen. Hierop heeft de regering als haar vaste mening uitgedrukt, dat de detailprijzen spoedig zullen dalen. Als deze voorspelling uit zou komen zou het een machtig wapen zijn in de handen van de regering en de industrie in de strijd tegen verdere looneisen.

Milaan. — Een Italiaanse politieman op een motor heeft een trein, die uit Milaan was vertrokken, op 48 km. van de stad ingehaald en een portefeuille met geld en paspoort overhandigd aan een Amerikaanse toerist, die niet wist dat een zakkenroller hem de partefeuille op het station te Milaan ontfutseld had.

Heer Bommel gaat het overdoen

3321 Aan de achterzijde van Huize Cantecler ontdekte Heer Bommel een raam, dat was opengelaten.

„Eén grove onachtzaamheid, die ik van Joost niet zou dulden", mompelde hij, terwijl hij door het venster op het daarachter liggende aanrecht stapte. „Geen wonder, dat hier vazen werden gestolen. Mijn goede vader zei altijd: „De gelegenheid maakt de dief", en daar houd ik mij aan...... eh...... dat is te zeggen, ik vind het onverantwoordelijk. Wanneer ik een duister persoon was geweest, in plaats van een heer met goede bedoelingen, zou het een klein kunstje zijn om héél stil......"

Héél stil bleef het echter niet, want toen Heer Ollie zich over het aanrecht bewoog, stapte hij in een schaaltje mayonnaise en zag geen kans, in dit glibberige goed zijn evenwicht te bewaren. In zittende houding schoof hij een eindweegs tussen diverse schotels om tenslotte tegen een welvoorziene porseleinkast te stuiten. Verkrampt zag hij toe, hoe watervallen porselein met groot geraas omlaag stortten. Een metalen deksel bleef nog een aardig poosje, galmend als een noodklok, op de stenen tegels rondtollen.

„Oef!" hijgde Heer Bommel, toen de laatste echo's waren verstorven, „ik hoop maar, dat niemand dit gehoord heeft".

Deze hoop was echter ijdel, want in een hoger gelegen slaapkamer kwam markies de Cantecler luisterend in zijn hemelbed overeind.

„Sapristi! Wat is dat?" mompelde hij. „Het lijkt wel, parblue, of onverlaten bezig zijn mijn slot af te breken!"

Goed nieuws voor smeerpoezen

In het Engelse blad „Family Doctor" heeft de hoofdredacteur, dr. Harvey Flack, gepleit voor een vuile nek. „Abnormaal schone jongens vervullen me altijd van een gevoel van onrust", zo schreef hij. „Gezonde jongetjes en zelfs grotere jongens schijnen altijd vuil aan te trekken. Meisjes doen dit niet, niemand weet waarom". Een beschermend laagje vet acht dr. Flack volgens United Press International van het grootste belang voor de gezondheid. Deze laag moet niet worden verwijderd door te veel wassen. „Jongens schijnen deze dermatologische waarheid instinctief te kennen", aldus de dokter.

Jongens, en hoogst zelden meisjes, kennen een periode „waarin zij zich duidelijk en hardnekkig tegen wassen verzetten". „Vroeger of later zullen zij zich over dit verzet verheugen". Een vuile nek is nog nooit oorzaak geweest van moeilijkheden, „behalve bij ouderen die te veel waarde hechten aan maatstaven die ouderen aanleggen". Dr. Flack, die zelf vader is, zei „zich niet om de nekken van zijn kinderen te zullen bekommeren" wanneer zijn kinderen nog in de leeftijd waren, waarin de meeste ouders zich dergelijke kwesties aantrekken. „Ik zou me veel meer zorgen maken over hun handen. In dit land komen nog te veel gevallen van voedselvergiftiging voor".

Pneumatische constructie in prothese

Opmerkelijke proeven met kunstledematen

(Van een medewerker in Nederland)

Tegen het einde van het jaar zal in Den Haag het instituut wetenschappelijk onderzoek technische orthopaedie beginnen met het ontwikkelen van zeer lichte beugels en andere hulpstukken voor gewezen polio-patiënten. Men is zeer ver gevorderd op het gebied van de gietharstechniek. Giethars, gewapend met glasmat, is een zeer sterk en zeer licht materiaal, waarvan ook bij de vervaardiging van kunstledematen gebruik kan worden gemaakt. Een beenbeugel voor een volwassen polio-patiënt, die nu bijna een kilo weegt, zal, vervaardigd van het nieuwe materiaal, driehonderdvijftig gram wegen. De beugel voor een kind zal slechts een half pond wegen. Dit kan van grote betekenis worden voor de looptechniek van door kinderverlamming getroffen mensen.

In de tien jaar van zijn bestaan heeft het instituut veel researchwerk gedaan voor de ontwikkeling van nieuwe kunstledematen, zogenaamde prothesen. Het instituut heeft geen commerciële basis. Er worden geen prothesen verkocht. Proefpatiënten behoeven de voor hen vervaardigde prothesen niet te betalen. Er worden alleen zware gevallen behandeld. De leiding van het instituut wil bewijzen dat revalidatie langs medisch-technische weg mogelijk is, ook van zwaar getroffen patiënten. Een jongeman, die een schouder en arm miste, heeft na veelomvattend werk een ingewikkelde prothese gekregen, die hem in staat stelt zonder beperkingen administratief werk te doen.

Deze prothese is gedeeltelijk van giethars vervaardigd en is voorzien van een pneumatische constructie, die de jongeman in staat stelt normaal met kunstarm en -hand te manipuleren. Deze pneumatische constructie bestaat uit een kleine fles met vloeibaar koolzuur en een aantal ventielen, leidingen en kleine balgen. Het koolzuur staat onder een druk van 3.3 atmosfeer. Degene die een pneumatische prothese draagt, opent door middel van nog aanwezige spierresten of door de lichte beweging van een ander lichaamsdeel een ventiel. Koolzuurgas komt vrij en stroomt door een dunne leiding, die uitkomt in een kleine balg. De druk van het gas maakt dan dat de balg zich vult en het betrokken lichaamsdeel in beweging brengt. Men kan de pneumatische prothesen aansluiten op in de stomp van het betreffende lichaamsdeel aanwezige spierresten. Men kan de prothese ook aansluiten op een ander lichaamsdeel.

De jongeman die een schouder mist, beweegt zijn prothese door middel van lichte bewegingen met zijn andere schouder. In dit geval ging het om een moeilijke constructie met zes ventielen en vierenvijftig aansluitingen.

Met de pneumatische arm- en beenprothesen kan men de hand, de elleboog en de enkel vrijwel normaal bewegen. De eveneens in het instituut ontwikkelde bovenbeenprothesen werken door middel van oliedruk. De bezitters van een dergelijke prothese kunnen behalve goed lopen, ook op normale wijze een trap bestijgen of afdalen.

Het instituut, dat in Den Haag is gevestigd, verzorgt cursussen voor orthopedische instrumentmakers. Het komend seizoen zullen onder meer belangrijke gietharscursussen worden gegeven. Het instituut werkt door middel van de cursusgelden. De technisch laborant, de heer B. N. van der Engel, geeft ook cursussen in Heidelberg. Op het gebied van de vervaardiging van kunstledematen is men in Duitsland verder gevorderd dan in Nederland. Het Nederlandse instituut, dat door invaliden is gevestigd, maakt ook gebruik van buitenlandse vindingen. Het wil aantonen, dat invaliden met medisch-technische hulpmiddelen een plaats in de maatschappij kunnen terugkrijgen. Niet in beschutte werkplaatsen, maar in de normale maatschappij.

Het instituut beschikt over een collectie prothesen met een gezamenlijke waarde van tachtigduizend gulden. Deze collectie is blijvend geëxposeerd en bevat aanzienlijk meer dan de overeenkomstige tentoonstellingen op de Expo in Brussel.

Speciale enveloppen voor eerste Poolvlucht van K.L.M.

Den Haag. — Ten behoeve van de philatelisten gaat de K.L.M. in samenwerking met de Posterijen in Japan, Nieuw Guinea en Nederland ter gelegenheid van de opening van haar poolroute van Amsterdam naar Tokio en Biak op 1 november a.s. zes typen zgn. eerste vlucht enveloppen uitgegeven.

In tegenstelling tot de meeste vorige gelegenheden wordt nl. voor de verschillende onderdelen van de nieuwe route een apart couvert uitgegeven. De nieuwe lijn naar Biak op Nieuw Guinea bestaat uit drie trajecten, zodat tezamen met de vluchten in omgekeerde richting, voor zes trajecten een speciale envelop wordt vervaardigd.

De couverts voor de vluchten Tokio-Biak en Tokio-Amsterdam worden in Japan in houtsnededruk gemaakt. Elke envelop zal een speciaal stempel krijgen, terwijl in de plaats van bestemming een datumstempel wordt aangebracht.

EISENHOWER beveelt bezuinigingen aan

Washington. — President Eisenhower heeft alle federale departementen en andere organen verzocht, het aantal personeelsleden dit jaar met tenminste twee procent te verminderen. Deze maatregel is, volgens de president, nodig om de extra-uitgave van 950 miljoen dollar als gevolg van de salaris-verhoging, die de federale ambtenaren dit jaar hebben gekregen, te nivelleren.

Voorts heeft de regering besloten het geld, dat het Congres voor de bouw van nog vier met raketten bewapende atoomduikboten heeft toegewezen, voorlopig niet te besteden.

Is oorlog onder alle omstandigheden ongeoorloofd?

Pauselijke uitspraken over verdedigingsplicht

Sinds de uitvinding der Kernwapens is de zedelijke geoorloofdheid van een moderne oorlog een brandend probleem geworden Dat een dergelijke aanvalsoorlog beslist ongeoorloofd is, daarover is men het uiteraard eens. Maar hoe staan de zaken met betrekking tot een verdedigingsoorlog? Het hele probleem is met genoemde beide mogelijkheden weliswaar niet uitgeput, maar wij beperken ons hier tot deze 2 aspecten van de kwestie. Op 17 en 21 mei jl. heeft de Paus de vraag naar de geoorloofdheid van een verdedigingsoorlog tijdens twee audiënties behandeld. De eerste keer bij een bezoek van leden van de NATO.

De H. Vader citeerde enige teksten van St.-Petrus en St.-Paulus (1 Petr. 5.8, en Efez. 6.11-12) waarin de christenen gewaarschuwd worden steeds waakzaam te zijn om zich te kunnen verdedigen tegen de machten van het kwaad, die het gemunt hebben op hun onsterfelijke zielen. Op geestelijk gebied bestaat dus ongetwijfeld een verdedigingsplicht.

De NATO heeft echter een ander doel. Daar gaat het erom voorbereid te zijn op een eventuele aanval van medemensen, hoe betreurenswaardig het ook is dat de noodzaak daartoe bestaat.

Men zegt, dat in deze omstandigheden werkelijkheidszin een eerste eis is. Dat kan inderdaad niet anders. Maar toch mag men niet vergeten, aldus de **Paus, steeds als doel voor ogen te** hebben eenmaal een dergelijke situatie te scheppen, waarin de verdediging met een minimum aan krachten mogelijk wordt, omdat zij wier taak het is een blijvende vrede in de wereld te vestigen, recht en waarheid als leidende beginselen erkennen.

Geloof en leven

Helaas klinken deze woorden hol in de mond van hen, die God afwijzen. De Paus sprak daarom de wens uit, dat het geloof in God weer levend moge worden onder de mensen, want alleen dat is de voorwaarde voor duurzame vrede. Met de aansporing op deze basis de zaak van de vrede te dienen besloot de paus zijn toespraak.

Bij de tweede gelegenheid ging hij dieper op de kwestie in. Om welke verschillende redenen men vroeger ook d oorlog heeft geprezen en zelfs geidealiseerd, dit is nooit de mening van de Ker geweest. Voor het christendom is de mensheid één groot gezin en daarom verwerpt het onder alle omstandigheden elke aanvalsoorlog. Broedermoord is altijd ongeoorloofd.

Hieruit volgt echter niet, dat oorlog op zichzelf altijd verwerpelijk is Een verdedigingsoorlog kan onder bepaalde voorwaarden tot een plicht worden.

Vervolgens ging de Paus in grote trekken na, hoe de oorlogvoering in de loop der mensengeschiedenis zich ontwikkeld heeft. Het begon bij Caïn en Abel. Nadien ontstond er oorlog tussen verschillende stammen, later staten, uit hebzucht, landhonger enz. Nog later, toen de samenleving een meer georganiseerde vorm had gekregen, werden de oorzaken en aanleidingen ingewikkelder, maar ook machtswellust zonder meer en de perverse wil en opzet om de bestaande orde omver te werpen hebben herhaaldelijk een bloedige strijd ontketend.

Tegenwoordig is het zo, dat oorlog niet meer beperkt blijft tot een strijd tussen twee legers; de moderne oorlog is een strijd op leven en dood tussen de volkeren, die alle mogelijke middelen op elk gebied aanwenden om elkaar uit te roeien. Slagvelden in de oude betekenis van het woord bestaan niet meer, het hele landsgebied wordt één groot slagveld en de wapenen, die men gebruikt, bezitten een onvoorstelbare vernietigingskracht. Het probleem der nationale verdediging wordt daardoor steeds omvangrijker en zijn oplossing altijd ingewikkelder.

Geen enkel volk, dat rechtens en overeenkomstig zijn plicht de landsgrenzen verdedigen moet, kan daarom afzien van een leger, dat in staat is volgens de moderne eisen het vaderland te beschermen, wanneer het door een onrechtvaardige aanvalsoorlog bedreigd wordt.

Met deze woorden heeft de Paus duidelijk gemaakt, dat een verdedigingsoorlog noodzakelijk kan zijn. Men moet deze uitspraak als een algemeen beginsel beschouwen. Opzettelijk heeft de H. Vader vermeden daarbij militair-technische bijzonderheden te vermelden, m.a.w. hij heeft niet over het al of niet geoorloofde van atoomwapenen gesproken.

Nu zijn er mensen, die aldus redeneren: wanneer een verdedigingsoorlog plicht kan zijn, is het ook een plicht zich daarop voor te bereiden om, zo nodig, klaar te zijn. Wanneer de oorlogsdreiging uit de bekende hoek ooit werkelijkheid zou worden, worden van die kant atoomwapens gebruikt. Dus moeten wij ze ook hebben, anders is verdediging onmogelijk.

Gaat die redenatie op? In beginsel, omdat een verdedigingsoorlog onder bepaalde voorwaarden plicht kan zijn, zou men zeggen van ja. Maar die „bepaalde voorwaarden" kan men óók uitstrekken tot het gebruik van atoomwapenen, die het begrip „oorlog" grondig wijzigen. De plicht van zelfbehoud b.v. komt daardoor ernstig in het gedrang: een atoomaanslag is een algemene uitroeiing van het leven.

Daarom juist heeft de Paus met verstandig voorbijzien van de praktisch nutteloze discussie over het al of niet geoorloofde van atoomwapens in een oorlog, er voortdurend op aangedrongen alles in het werk te stellen om oorlog-in-het-algemeen te voorkomen en atoomwapens-in-het-bijzonder te verbieden. En de enige manier om dit gedaan te krijgen is de mensheid de weg terug naar God te doen gaan. Louter menselijke overwegingen zullen daarbij zonder succes blijven. Als God het huis niet bouwt, werken de arbeiders vergeefs, zegt de psalmist. Dit is hier wel zeer bijzonder van toepassing. Er moet gebeden worden, aanhoudend, algemeen, met hart en ziel. Alleen daarvan is nog redding te verwachten.

Nieuws van „De Snelvlucht"

Willemstad. — Op 14 september 1958 hield de Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" de laatste wedvlucht uit een serie van zes voor Jonge Duiven vanaf Westpunt. In concours waren 105 duiven. Deelgenomen werd door 10 liefhebbers. De hoogst gemiddelde snelheid bedroeg 909.396 meter per minuut. De uitslag was als volgt:

Rodriguez:	1. 3. 5. 10. 12. 19. 28. 32
Vis:	2. 4. 6. 8. 9. 11. 21
Bouwhuis:	7. 24. 27
Gebr. Royer:	13. 15. 18
Van Lit:	14. 16. 20. 26. 29. 34
Zieck:	17. 22. 25. 31. 35
Schoop:	23. 33
Van Eyma:	30.

De eindstand is voor:

Onaangewezen vogels:

1. Rodriguez	1115 pt
2. Vis	1096 pt
3. Gebr. Royer	976 pt
4. Zieck	918 pt
5. Bouwhuis	669 pt
6. Van Lit	556 pt
7. Schoop	434 pt
8. Pacheco	404 pt
9. Van Eyma	296 pt

Aangewezen vogels:

1. Gebr. Royer	488 pt
2. Vis	432 pt
3. Zieck	309 pt
4. Rodriguez	264 pt
5. Pacheco	208 pt
6. Bouwhuis	180 pt
7. Schoop	172 pt
8. Van Lit	135 pt

Mevr. Willems Standaard:

1. Rodriguez	3166 pt
2. Vis	2944 pt
3. Gebr. Royer	2356 pt
4. Zieck	2262 pt
5. Van Lit	1654 pt
6. Bouwhuis	1294 pt
7. Schoop	917 pt
8. Pacheco	690 pt
9. Van Eyma	568 pt
10. Anemaet	293 pt

Three Horses Beer-beker:

1. Rodriguez	1142 pt
2. Vis	1135 pt
3. Gebr. Royer	1027 pt
4. Zieck	896 pt
5. Van Lit	762 pt
6. Bouwhuis	630 pt
7. Schoop	601 pt
8. Van Eyma	361 pt
9. Pacheco	309 pt
10. Anemaet	183 pt

Kampioen Onaangewezen Jonge Vogels Westpunt: Rodriguez.

Kampioenen Aangewezen Jonge Vogels Westpunt: Gebr. Royer.

Kampioen Duif Jong Westpunt: 1958 — 708, doffer, eigenaar G. Vis.

Winnaar mevr. Willems Standaard 1958: Rodriguez.

Winnaar Three Horses Beer-beker 1958: Rodriguez.

Kampioen Generaal 1958: Vis.

Inheemse muziek bij de eredienst in Azië en Afrika

Belangrijke hulp voor het missiewerk

(Van een speciale medewerker)

Verleden jaar werd te Parijs het derde internationale congres van gewijde muziek gehouden. Alle inleidingen, uitgesproken in de missiesectie van het congres, zijn onlangs gepubliceerd in het tijdschrift „Rythmes du monde", een uitgave van de St.-Andriesabdij te Brugge. Het grote en actuele belang van deze aflevering voor het missiewerk blijkt overtuigend uit het feit, dat hier niet alleen de beginselen worden uiteengezet van een gezonde ontwikkeling der gewijde muziek in de jonge christengemeenschappen, maar ook uit de nauwkeurige weergave van de pogingen de inheemse muzikale tradities zo goed mogelijk te benutten voor de eredienst en de geloofsverkondiging. Men onderschatte dit pogen niet. De muziek neemt immers bij de primitieve volkeren een wezenlijke plaats in. Voor alle belangrijke gebeurtenissen in hun leven is de muziek het uitdrukkingsmiddel bij uitstek vooral op religieus terrein.

Het ligt daarom voor de hand, dat de geloofsverkondiging, die zich tegenwoordig, waar mogelijk, de inheemse cultuurwaarde ten nutte maakt, bijzondere aandacht gaat schenken aan de autochtone muziek.

Dit brengt uiteraard grote moeilijkheden met zich mee, niet op de laatste plaats uit onbekendheid met het wezen der inheemse muziek. Men kan zelfs nog verder gaan en behalve op onwetendheid bovendien nog wijzen op vrij algemene ernstige misvattingen. Nog in 1956 karakteriseerde een wetenschappelijk tijdschrift (Revue de psychologie des peuples) de negermuziek als animaal, sexueel en magisch. Dit westers oordeel is onhoudbaar. De voornaamste reden van deze afwijzing ligt hierin, dat het totaal geen rekening houdt met de diep religieuze aard van de neger, die vooral in zijn muziek tot uiting komt. Zijn liederen zijn doordrongen van geloofsopvattingen; men mag ze met recht de uitdrukking van zijn ziel noemen.

Het uitgangspunt van de missiesectie van het Congres voor gewijde muziek was de aansporing van Z.H. de Paus in de encycliek „Musicae sacrae disciplina" gebruik te maken van de muzikale begaafdheid der inboorlingen bij de missionering en de eredienst. Vandaar het besluit in samenwerking een grondige studie van de inheemse muziek te ondernemen en naar middelen te zoeken, die dit gebruik op verantwoorde wijze mogelijk maken. De congresreferaten van de vooralsnog te weinig talrijke deskundigen wettigen de verwachting, dat deze poging rijke vruchten zal dragen.

Achtereenvolgens worden hier de verschillende kenmerken van de Afrikaanse en Aziatische muziek besproken. Op de religieuze basis dezer inheemse muziek leggen alle inleiders eenstemmig grote nadruk. Bovendien wijzen zij op de noodzaak de inheemse muziek in haar zuivere vorm te behouden en elke westerse beïnvloeding te weren. Vandaar de nadruk op steun aan inheemse componisten.

Vóór alles moet de inheemse muziek authentiek blijven, omdat anders de woorden, die in veel gevallen de melodie bepalen, niet begrepen worden. De sacrale functie van de muziek is essentieel. De hele mens treedt daardoor in een religieuze dialoog met de godheid. Men kan daarmee niet genoeg rekening houden. Een ander belangrijk aspect van de inheemse muziek, vooral van de Afrikaanse, is haar grote verwantschap met het gregoriaans, speciaal in zoverre, dat beide in eerste instantie in dienst staan van het woord.

Alles bijeen genomen levert deze aflevering van „Rythmes du monde" een uitermate waardevolle bijdrage tot beter begrip van de volkeren der missiegebieden. Voor muziekminnenden bevat zij daarenboven interessante gezichtspunten, die hun inzicht aanmerkelijk verruimen.

ADLAI STEVENSON in New York teruggekeerd

New York. — De Amerikaanse Democratische leider Stevenson is in New York teruggekeerd van een reis door West- en Ooost-Europese landen. Stevenson verklaarde, dat de verdediging van Formosa een plicht was van de V.S. De toestand bij Quemoy en Matsoe noemde Stevenson gevaarlijk. Hij betwijfelde het of China dwaas genoeg zou zijn om te trachten Formosa te veroveren. Formosa zou voortaan „een soort Amerikaans protectoraat" zijn. De aanspraken van China op het eilanden waren even weinig waard als zijn aanspraken op gebieden ten Noorden van de rivier, de Amoer, die thans deel uitmaken van het gebied van de Sowjet-Unie. Stevenson zei nog, niet te geloven dat erkenning van communistisch China door de V.S. tot oplossing van de kwestie-Formosa zal bijdragen.

Griekse Koning over Cyprus

Bern. — Koning Paul van Griekenland heeft in Bern verklaard, dat zijn land „tot de uiterste grens van zijn concessies" is gekomen in de kwestie-Cyprus. „Mijn regering kan niet doof blijven voor de ernstige klachten en dringende verzoeken van 430.000 Grieken, die vrijheid en het recht tot zelfbeschikking willen", aldus de koning, die sprak op een officiële bijeenkomst te zijner ere, georganiseerd door de Zwitserse regering. Koning Paul brengt een officieel bezoek van vier dagen aan Zwitserland.

ERIC DE NOORMAN — DE GROTE BESLISSING

3. In luttele ogenblikken zijn de piraten door Eric's mannen ontwapend en dan worden ze in kleine groepen, terwille van de veiligheid, overgebracht naar Dun Durrah. Het is een droeve thuiskomst voor Eric en de zijnen. Winonah laat haar tranen de vrije loop als ze zich verzamelen om de bank, waarop het lichaam van Astara is opgebaard. Eerbiedig brengt Eric zijn trouwe leenvrouwe een laatste groet. „Ook gij hebt dus Uw trouw aan mij en Uw liefde voor die goeie Halfra met Uw leven moeten betalen!" fluistert hij nauwelijks hoorbaar. „Hoe vurig hoop ik, dat gij beiden thans, in een andere wereld, het geluk moogt vinden, dat U op aarde ontzegd is!" En terwijl hij met omfloerste ogen naar de dode kijkt, herinnert hij zich onverklaps de woorden, welke zij hem toevoegde bij zijn vertrek naar de piratenschepen, „ik wacht mij tijd af, Heer Koning". Ineens begrijpt hij, dat ze bewust op de dood heeft gewacht, misschien hem zelfs gezocht, in haar verdriet over Halfra, van wie zij wel veel moest hebben gehouden, al heeft zij daarvan nooit met een enkel woord blijk gegeven.

Op een hoge rots, waar diep beneden, de branding haar eeuwig lied zingt, worden Halfra en Astara naast elkaar begraven en het is Winonah zelf, die de woorden aangeeft, welke op de hoge, rechtopstaande grafsteen worden gebeiteld: „Zij kenden beiden de grote, opofferende liefde, waarvoor zij alles gaven — tot zelfs het leven. Laat Thans de dood hen voor altijd verenigen."

Arubaans commentaar

Polemiek zonder defenities

I

De reden, dat de Arubaanse voorlichtingsdienst haar wekelijkse radiocauserie besteedde aan het onderwerp „Persvrijheid" is niet ver te zoeken. Wij wezen al eerder op de pennestrijd welke gevoerd wordt tussen de dagbladen La Prensa en Arubaanse Courant. Die conclusie wint aan kracht, als men in deze radiocauserie een echo hoort van La Prensa's argumenten. La Prensa zei n.l. dat de Arubaanse Courant onware berichten zou hebben gepubliceerd over het omzwaaien van de heer Figaroa van de ene partij naar de andere en over de houding van de heer Marco Henriquez ten aanzien van het conflict tussen gedeputeerde Croes en het partijbestuur van de PPA.

La Prensa borduurde daarbij ook op het „anti-macamba" stramien. De voorlichtingsdienst spreekt over het, volgens haar, betreurenswaardige feit, „dat de meerderheid der Antilliaanse dagbladen in handen is van niet-Antillianen."

Het komt ons voor dat de voorlichtingsdienst zich buiten haar terrein begaf en dat de causerie weinig te maken heeft met overheidsvoorlichting. Bovendien achten wij het bedenkelijk dat de radiotijd van deze overheidsdienst wordt misbruikt voor een (bedekte) aanval op de dagbladen.

Bovendien begaf de voorlichtingsdienst zich op zeer glad ijs, omdat zij sprak over een onderwerp, waarvan zij, zoals uit de tekst van de causerie blijkt, niets weet.

In plaats van verhelderend werkt dit praatje verwarrend. Met een verbluffende nonchalance wordt over ongedefinieerde begrippen gesproken en worden tal van zaken dooreen gehaspeld. Het is een en al verwarring. Wij nemen aan dat met „vrijheid van het woord" bedoeld wordt de vrijheid van meningsuiting. De theorie gaat mank en wordt ongenietbaar door gebrek aan omschrijving. Van de praktijk van de wettelijke persvrijheid blijkt de samensteller van de causerie ook al niets te weten. Daardoor wordt direct al de persvrijheid geheel ten onrechte gekoppeld aan een (niet bestaande) vrije meningsuiting via de radio. De voorlichtingsdienst moest toch weten, dat er in het geheel geen vrijheid van spreken bestaat voor de radiostations, die door strenge concessiebepalingen zelfs onder voortdurend en — in vrijwel alle gevallen — preventieve censuur staan. Wij vragen ons zelfs af, of deze bepalingen door de voorlichtingsdienst niet zijn overschreden met deze causerie, die immers van te voren had moeten worden gezien door de daartoe aangewezen autoriteiten. Het is dus in het geheel niet „logisch", zoals vlotweg werd gezegd in de radiotoespraak, dat men de vrijheid van meningsuiting zonder meer moet koppelen aan de persvrijheid en de mogelijkheden welke de radio biedt.

Zelfs de eerste zin van het betoog is misleidend in haar schijnbaar overtuigende eenvoud. Dat de „vrijheid van het woord een van de fundamentele rechten van de mens is", is gemakkelijker gezegd dan bewezen. Hier dringen zich direct de onbeantwoorde vragen op: Wat is vrijheid van het woord en wat zijn fundamentele menselijke rechten? Wordt hier misschien gedoeld op de verklaringen van de Verenigde Naties, die wel eens omschreven worden met „de fundamentele menselijke rechten"? Het is bekend dat die schoonklinkende idealen buitengewoon voos en hol zijn en, zonder dat er voldoende over werd gesproken, in de V.N. werden aanvaard als een soort zwevende uiting van vals idealisme. Het is een verklaring, die alle tekenen heeft van een volledige Babylonische spraakverwarring. Men definieerde niet, maar sprak slechts schoonklinkende woorden.

Zo gaat het ook met deze radiocauserie.

Jammer, want in de grondwet van het Koninkrijk der Nederlanden, gebaseerd op wijsheid, die het resultaat is van honderden jaren ervaring van een beschaafd en vooraanstaand land, staat het zo duidelijk geformuleerd:

„Niemand heeft voorafgaand verlof nodig om door de drukpers gedachten of gevoelens te openbaren, behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet".

De moderne Antilliaanse wetgeving is op deze practische wijsheid gebaseerd. Nu treft het wel byzonder dat juist het Koninkrijk der Nederlanden terecht trots mag zijn op zijn tradities terzake de persvrijheid. Al in de zeventiende eeuw stond Nederland bekend als een bolwerk van de persvrijheid, waar Engelse kranten werden gedrukt, omdat men daar, in de bakermat der democratie, nog niet zo ver was in dit opzicht als in Nederland.

Een van de voordelen van het koninkrijk „nieuwe stijl" is, dat de wetgevers zich kunnen baseren op deze eeuwenoude ervaring en dat zij zich bij hun besprekingen hiervan kunnen bedienen. Die solide basis maakt het voor hen zo gemakkelijk om ideeën op verantwoorde wijze uit te wisselen en vast te leggen. Daaraan is het dan ook mede te danken dat de moderne wetgeving der Antillen in zo menig opzicht ver vooruit is op die van de omringende landen.

Wat was hier een unieke gelegenheid geweest voor de voorlichtingsdienst (die zo vaak rondbazuint de Koninkrijksgedachte te willen uitdragen) om dit op overtuigende wijze te doen. Men liet de kans om te wijzen op wat ons bindt echter volledig ongebruikt voorbijgaan.

Als gesproken wordt van de (wat antieke) uitdrukking „vierde macht", dan verzuimt de Voorlichtingsdienst om er op te wijzen, dat die benaming voor de nederlandse pers een zeer byzondere en eervolle klank krijgt, doordat de eerste drie „machten", de wetgevende, de uitvoerende en vooral ook de rechterlijke macht ook al weer dank zij de eeuwenoude ervaring in een zo voortreffelijk vorm werden gegoten, dat vele andere landen er terecht jaloers op zijn.

De pers voelt zich hogelijk vereerd, als zij, al is het dan maar symbolisch, betrokken wordt in dezelfde sfeer van erkenning en waardering, die zo welverdiend de vormgeving en structuur van de „oude" en „nieuwe" stijl van het Koninkrijk der Nederlanden te beurt valt.

NICOLAS PIÑA besprak de persvrijheid in voorlichtingsprogramma

B E D E om Arubaanse uitgevers en Arubaanse journalisten

Oranjestad. — Toen de journalisten in Palais Royal door Alfred Moron Jr in de gelegenheid werden gesteld de nieuwste Philips-radio's te bewonderen, troffen zij het bijzonder, dat juist via een der radiostations de klankrijke, melodieuze stem te beluisteren viel van het hoofd van de Arubaanse Voorlichtingsdienst, de heer Nicolas Piña. Dubbel troffen zij het, toen de heer Piña een zeer aktueel onderwerp bleek te behandelen, nl. dat van de persvrijheid. Zo groot werd toen de belangstelling van de heren journalisten, dat de volgende dag door de persvereniging afschrift werd gevraagd en verkregen van deze radiorede. Terwille van de kuriositeit laten wij hieronder een door de Voorlichtingsdienst gemaakte vertaling uit het Papiaments volgen:

De heer Piña sprak als volgt:

Een der fundamentele rechten van de mens is: de vrijheid van het woord. Vaak wordt ook de uitdrukking gebruikt: „vrijheid van de pers" of „persvrijheid", hetgeen vanzelfsprekend is, aangezien deze term tot uitdrukking brengt: de vrijheid om een mening, een idee, een gedachte, door middel van een drukpers, hetzij in een dagblad, in een tijdschrift of in een pamflet e.d. te doen drukken. Met een der meest beroemde uitvindingen van deze eeuw — de radio — is ook de mogelijkheid en het onvergelijkelijk gemak gekomen om tot de zit- of slaapkamer van een ieder, niet alleen een prachtig muziekstuk te brengen, doch ook een belangrijk nieuwsbericht of een boodschap van goedkeuring of afkeuring, waarin weder de uitdrukking van een opinie, een idee of een gedachte zit ingesloten. Het is logisch, dat het hierbij beter is om te spreken van „vrijheid van het woord", aangezien het ijzeren voorwerp, „een drukpers", — in het begin zeer eenvoudig en primitief, heden ten dage modern en automatisch — waaraan de uitdrukking „persvrijheid" zijn bestaan dankt, geen enkele funktie bij een radio-uitzending verricht.

Ook vroeger werd de uitdrukking „vrijheid van het woord" veel gebezigd, want logischerwijze kan men niet van „pers", doch wel van „woord" spreken, als men de vrijheid om te spreken of een redevoering in een publieke reünie te houden, op het oog heeft. Zo zien wij dus, dat de term, „vrijheid van het woord", gebruikt wordt in de betekenis van „de vrijheid om een mening te verkondigen, in welke vorm dan ook, hetzij in de pers, door de radio, of op een vergadering". De uitdrukking „vrijheid van het woord" verwijst slechts naar het „woord" en bepaalt niet hoe, in welke vorm, dit wordt uitgedrukt.

Wij zien, dat deze vrijheid immer door diktatoriale regeerders is opgeheven. Een der eerste maatregelen, die een diktator neemt, is, alle kranten, die de waarheid over zijn regering publiceren, te doen sluiten; het spreekt immers vanzelf, dat een diktatoriaal regiem zich niet lang in stand kan houden, indien er een vrije pers en radiowezen bestaan, die het volk tegen het onheil van de diktatuur kunnen waarschuwen.

Een democratisch regiem, evenwel, komt niet aan de persvrijheid en neemt drastische maatregelen tegen een krant, slechts wanneer deze een der vrijheidsnormen van de journalistiek verkracht of breekt, hetzij door belediging, laster e.d.

Welnu, vanwege de kracht, de macht, die de pers heeft, zodat ze door de diktatuur wordt bestreden, en door de democratie wordt geëerbiedigd, heeft de pers de naam verkregen van „vierde macht".

„Vierde macht", zo hebben onze voorouders, die voor de vrijheid van het woord hebben gestreden, de pers gedoopt, daarmede verwijzende naar de andere drie machten ener democratie:

1. de Wetgevende Macht, de Staten voor de Antillen en de Eilandsraad voor de Eilandgebieden;
2. de Uitvoerende Macht, de Ministerraad voor de Antillen en het Bestuurskollege voor de Eilandgebieden;
3. de Rechterlijke Macht, onze Rechters dus.

Aan deze drie fundamentele machten van iedere democratie hebben onze voorouders — in het besef van de grote macht, die een gezonde en behoorlijk geleide pers kan uitoefenen — de pers toegevoegd onder de naam van „vierde macht".

Natuurlijk betekent dit ook niet, dat de macht van de pers ongelimiteerd is. De pers heeft zekere voorschriften — enkele daarvan op schrift, andere die hoewel niet zwart op wit gesteld, toch algemeen als gedrachtsnormen worden geaccepteerd — die zij in acht moet nemen bij de uitoefening van haar funktie in een gemeenschap.

De pers geniet van een enorme vrijheid om de opinie te verkondigen van journalisten en welke andere burger ook. De macht van de pers en natuurlijk ook van de radio, bestaat in het feit, dat een gedrukte of uitgezonden mening of oordeel onder de ogen en ten gehore komt van duizenden of miljoenen en velen beïnvloedt en zodoende, wanneer een mening van een persorgaan de mening wordt van enkele duizenden personen, deze duizenden door middel van hun invloed een wijziging in een of andere toestand kunnen teweeg brengen.

Welnu, er zijn veel kranten en veel omroepstations, en daarom is het de lezer of luisteraar zelf, die wanneer hij iets leest of hoort, het gelezene of beluisterde door de zeef van zijn eigen intellekt, door de zeef van zijn eigen oriëntatie, door de zeef van zijn eigen denkwijze, moet filtreren om zich zodoende een eigen opinie te vormen, welke uiteindelijk in overeenstemming kan zijn — of niet — met de mening, die door krant of radio is verkondigd.

Het is derhalve te begrijpen, dat, waar pers en radio een dermate belangrijke missie vervullen, zij regels hebben, die zij in acht moeten nemen. Ook is het te begrijpen, dat wanneer een krant of een radiostation zich aan deze regelen of voorschriften vergrijpt, zulks door de bevoegde instanties in acht dient te worden genomen, aangezien een gedrukte fout duizenden fouten wordt, en een uitgezonden onjuistheid, doordat ze zoveel duizenden luisteraars bereikt, logischerwijze duizenden malen betreurenswaardiger wordt.

Hierbij is een uitleg op zijn plaats: wanneer wij van „fout" spreken, bedoelen wij natuurlijk niet drukfouten of een vergissing in een woord of in een cijfer of iets dergelijks; wij bedoelen: een werkelijke overtreding, die smaadschrift of belediging van de goede naam van een persoon of instantie inhoudt.

Wanneer er sprake is van een dergelijke belediging in een democratisch land, dan zien wij, dat de beledigde persoon of instantie een aanklacht indient, of in ieder geval maatregelen neemt tegen het beledigende orgaan. Dit is dan een maatregel genomen tegen één individueel orgaan, in tegenstelling tot wat wij in gevallen van diktatuur zien: een diktatuur beperkt haar aktie nimmer tot een orgaan, een diktatuur treedt op tegen de pers in het algemeen, aangezien het de pers is, de gehele pers, die een gevaar voor haar oplevert.

Indien wij, zij het oppervlakkig, de ontwikkeling van de persvrijheid op de Antillen onder de loupe nemen, dan zien wij, dat er nimmer een grotere mate van persvrijheid heeft bestaan dan gedurende de laatste jaren. Wij herinneren ons, dat tussen de jaren 1920 en 1940 Antilliaanse redakteuren verscheidene malen met gevangenisstraf zijn gestraft, vanwege artikelen, die zij ter bescherming van een of andere zaak, in het voordeel der Antillen, hadden geschreven.

Ook gedurende de oorlogsjaren was onze vrijheid van het woord zeer beperkt. Onmiddellijk na de oorlog evenwel was de vrijheid van het woord een der belangrijke faktoren, die een rol hebben gespeeld in de verwezenlijking van onze autonomie. En na de verkrijging van deze autonomie bleef de vrijheid, waar journalist en geen journalist zich van bedienden om hun mening te uiten, een der wapenen in de ontwikkeling van onze democratische rechtsorde.

Maar, gelijk wij reeds zeiden: alles heeft zijn grens, en het spreekt vanzelf, dat de „vrijheid van het woord", op excessieve wijze en zonder beperking gebruikt, een overtreding kan insluiten. Dr Pater Devolder, een priester te Leuven, België, die een grondige studie heeft gemaakt van de Pers en de funktie van persorganen en hun vrijheid in een gemeenschap, zegt in zijn boek „Ethiek van de Pers", dat — en wij citeren de letterlijke tekst: „Een vrije pers kan echter aanleiding geven tot bandeloosheid, die niet enkel de eer en goede naam van de enkelingen, maar ook het bestaan van de gemeenschap aantast."

In konklusie, waarde luisteraars, de vrijheid van het woord is een heilige vrijheid, die door een ieder dient te worden geëerbiedigd, maar die er is, om met de nodige takt te worden gebruikt, die er is om ten dienste van een rechtvaardige zaak te worden gebezigd, hetzij door een toestand te loven of te bekritiseren, doch met behoorlijke inachtneming van het feit, dat het doel van de „vrijheid van het woord" op geen enkel ogenblik is: de struktuur van onze democratische rechtsorde, noch de eer en goede naam van een persoon of instantie ongerechtvaardigd aan te tasten of te ondermijnen. De vrijheid van het woord is er niet, opdat een krant een leugen kan publiceren, gewoonweg omdat de redakteur de moeite niet heeft willen nemen te kontroleren of hetgeen hij gehoord heeft, waar is of niet. De vrijheid van het woord, verkeerd toegepast, kan tenslotte ontaarden in losbandigheid, met alle nare gevolgen van dien.

Bij het beëindigen van deze causerie kunnen wij niet nalaten er op te wijzen, dat het werkelijk jammer is, dat de meerderheid van de Antilliaanse dagbladen in handen zijn van niet-Antillianen. Laat ons hopen, dat bekwame Antilliagen zich meer en meer er toe aangetrokken zullen voelen hun intelligentie ten dienste van onze organen van de „vierde macht" te stellen. Dit wordt met de dag noodzakelijker. Er is niemand, die de gevoelens van ons Antilliaanse volk beter tot uitdrukking kan brengen dan een Antilliaan zelf. De Antilliaanse pers in de handen der Antillianen is een billijk streven, aangezien de uiting van ons oordeel met betrekking tot onze gewichtige aangelegenheden niet alleen in acht wordt genomen door ons eigen volk, doch ook door onze nabuurlanden en door onze broeders in Suriname en in Nederland, die met ons tezamen het nieuwe Nederlands Koninkrijk vormen.

En God geve, dat, in de ontwikkeling van onze journalistieke wereld, spoedig op Aruba een serieus, echt Arubaans persorgaan, geschreven en gedrukt op Aruba, het levenslicht moge aanschouwen.

CONCERT van Zwitserse FLUITIST PAUL LUCAS GRAF

Oranjestad. — Op donderdagavond 18 september biedt de Arubaanse Kunstkring het publiek een concert aan, te geven door de Zwitserse Fluitist Peter Lucas Graf, de pianiste Loes Hasselaar- de Rijk. Velen op Aruba zullen verheugd zijn nu eens een fluitist van internationale vermaarheid te kunnen horen.

De fluit, en wij bedoelen dan de dwarsfluit, is geen alledags instrument. In het algemeen worden de piano en de viool veel meer bespeeld dan de dwarsfluit. Het is dan ook begrijpelijk dat verreweg de meeste concerten van de Arubaanse Kunstkring ons piano- of vioolspel te horen geven.

Juist om deze reden zijn wij verheugd ditmaal een fluitist te kunnen beluisteren. De fluit is in verschillende perioden van de muziekgeschiedenis zeer verschillend gewaardeerd. Ruim driehonderd jaar geleden, dat is dus in Bach's tijd, werden de blokfluit en de dwarsfluit zeer veel bespeeld, misschien nog meer dan de viool. Uit dit tijdperk is ons dan ook een schat aan muziek voor deze instrumenten overgebleven. De solist van donderdagavond speelt hiervan een sonate van de Italiaan Leonardo Vinci, en een sonate voor fluit alleen van Joh. Seb. Bach.

De vrij primitieve fluit van deze tijd- het instrument had toen nog gaten die met de vinger gesloten moesten worden- bleek plotseling minder geschikt voor het spelen van muziek, gecomponeerd door Haydn, Mozart en Beethoven. Het gevolg was dat door de componisten uit de romantiek, dus door Beethoven, Schumann, Schubert, enz, zeer weinig muziek geschreven werd voor de in die tijd nog onvolmaakte fluit. De prachtige Introduction and Variations van Franz Schubert is een uitzondering op deze regel. De fluitist voor wie Schubert dit werk schreef moet beslist een enorm virtuoos op zijn onhandelbaar instrument geweest zijn. Deze mooie compositie bestaat uit een aantal variaties op het lied: „Ihr Blümlein alle", en heeft, zoals meestal bij Schubert, een zeer zware pianopartij.

Een omwenteling bracht de romanticus Theobald Böhm teweeg door de uitvinding van een volledig systeem van kleppen voor de fluit. Verschillende gaten behoefden nu niet meer, zoals nog heden ten dage bij de klarinet, met de vinger gesloten te worden, maar werden van kleppen voorzien. Hierdoor werd de dwarsfluit een volwaardig concertinstrument.

En daar de moderne fluit zeer gevoelig, lyrisch en expressief bespeeld kan worden, was het geen wonder dat de componisten zich na de uitvinding van het Böhmsysteem steeds meer tot de fluit aangetrokken voelden. Claude Debussy schreef zijn beroemde „Syrinx", voor solofluit. Ook het mooie „Danse la Chève" van Arthur Honegger, evenéens voor solo-fluit zullen wij kunnen beluisteren.

Uit het modernere repetoire koos Peter Graf de omvangrijke suite „Joueurs de Fute" van Albert Roussel en Balade van de Zwitser Frank Martin.

Loes Hasselaar nam de waarlijk niet lichte taak op zich de fluitist op het komende concert te begeleiden. Want aangezien Peter Graf maandagmorgen pas op Aruba arriveerde, bleven er slechts drie dagen over om samen met hem het zware programma te studeren.

Wij kunnen zeggen dit ditmaal de leden van de kunstkring een artistiek en zeker niet alledaags programma geboden zal worden.

Prins Bernhard voor de Britse Televisie

Londen. — Prins Bernhard heeft in een vraaggesprek met de Britse onafhankelijke (commerciele) televisie-omroep verklaard, dat hij „geneigd is te geloven dat wij in deze eeuw wellicht goede vrienden met Rusland zullen worden". Dat beschouw ik niet als een onmogelijkheid, zo zei hij volgens het uittreksel dat Reuter ons van het vraaggesprek heeft verklaard. Het interview is enige dagen geleden in de tuin van paleis Soestdijk opgenomen, en uitgezonden als onderdeel van een televisieverslag onder de titel „Holland 1948-'58".

De komende tien jaar, zo verklaarde de Prins Bernhard voorts, vormen een uitdaging voor wat gedaan moet worden voor de onderontwikkelde gebieden van het Westen. Wij kunnen niet alles aan Amerika overlaten, zei hij, „wij moesten eigenlijk wat meer doen en op zo'n manier dat het met genoegen aanvaard wordt".

Op de vraag af hij in Europa een „derde macht" in de wereld zag, antwoordde Prins Bernhard: „Ik zie Europa als een partner van de Westelijke wereld". De prins zei dat hij er zeker van was dat er in de komende jaren een veel nauwere samenwerking in Europa zou zijn, economische samenwerking die tot nauwere politieke samenwerking zou leiden.

Op vragen naar zijn persoonlijke leven antwoordde prins Bernhard, dat hij het liefst naar Afrika ging om ontspanning te zoeken, omdat daar geen pers en fotografen waren. Ontspanning is alleen mogelijk als men van de pers en de telefoon vandaan kan komen -zoals uw koninklijke familie op Balmoral kan, zo zei hij tot de interviewende verslaggever. Wij kunnen een gewoon leven leiden, zo voegde de prins hier nog aan toe, doch wij kunnen ons niet ontspannen.

OPENBARE VERKOPING

Op Dinsdag 23 September 1958, des voormiddags te 10 uur zal ten kantore van de N.V. De Spaar- en Beleenbank van Curaçao, alhier, Breedestraat 27 (P), ten overstaan van de ondergetekende notaris in het openbaar worden verkocht krachtens onherroepelijke volmacht ex artikel 1203 B.W.:

1. Het huis **Laufferstraat 8** met de daarbij behorende **erfpachtsgrond**, ter grootte van 436 m², omschreven in meetbrief nummer 50 dd. 15 April 1952.
2. Het huis **Vuurlandweg 3** met de daarbij behorende **erfpachtsgrond**, ter grootte van 910 m², omschreven in meetbrief nummer 66 dd. 22 Maart 1954.

De veilingscondities liggen acht dagen vóór de veiling ter inzage ten kantore van Notaris Mr. E. C. Henriquez, Kerkstraat 10A, alhier.

Mr. E. C. HENRIQUEZ, notaris.

EXECUTORIALE VERKOOP

art. 338-340 Rv.

Op woensdag, de 17e september 1958, des namiddags te 4.30 uur, zal door ondergetekende, deurwaarder voor burgerlijke zaken bij het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen en bij het Gerecht in Eerste Aanleg op het eiland Curaçao wonende op gemeld eiland aan de Piet Kegelstraat no. 6 alhier, worden overgegaan tot de openbare verkoop der bij proces-verbaal van ondergetekende van de 18e augustus 1958 in executoriaal beslag genomen roerende goederen, t.w.:

een zitkamerstel best. uit een mahoniehouten bank, 2 fauteuils en 1 tafel, een maho. buffet, een Radiocombinatietoestel „Philips", een dinersette best. uit een tafel en 4 stoelen, een ijskast „Frigidaire" een trapnaaimachine merk „Nechi" met motor, een mah. klerenkast met spiegel, een rekenmachine „R.C. Allen", een rieten schommelstoel.

Deze goederen zijn te bezichtigen aldaar aan de Boldingstraat no. 2 (Scharloo) en worden verkocht bij opbod tegen gerede betaling.

De deurwaarder voor burgerlijke zaken,
C. Z. MERCELINO.

Toestand van EDITH PIAF verbeterd

Parijs. — De toestand van de Franse zangeres Edith Piaf, die zoals bekend bij een auto-ongeluk te Rambouillet bij Parijs werd gewond, is verbeterd. Zij zal over een dag of tien het ziekenhuis kunnen verlaten, zo is van de zijde van het ziekenhuis, waar zij verpleegd wordt, meegedeeld.

Londen. — De IJslands kanonneerboot Thor heeft getracht de Engelse Treiler „Red Lancer" te enteren maar zag van haar poging af toen twee Britse torpedobootjagers en een andere Treiler de „Red Lancer" te hulp schoten.

Rusland erkent uitbreiding van CHINA'S territoriale wateren

Moskou. — De Russische regering heeft Peking laten weten, dat zij het Chinese besluit om de territoriale wateren uit te breiden tot 12 mijl, erkent.

Het Chinese besluit mee, aldus de verklaring van de Russische regering, dat geen buitenlandse oorlogsschepen of vliegtuigen deze zone van twaalf mijl, die ook voor het luchtruim daarboven geldt, mogen binnenkomen zonder toestemming van de Chinese volksrepubliek.

D eRussische regering zegt er nota van te hebben genomen, dat het Chinese besluit op alle gebieden van de volksrepubliek van toepassing is, met inbegrip van Taiwan (Formosa) en de andere eilanden die tot de Chinese volksrepubliek behoren.

Al eerder heeft de Sowjet-Unie het IJslandse besluit tot uitbreid van de territoriale wateren erkend.

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Opbrengst van bijna vier miljoen bolivars

Favorieten zorgden voor een „MERCADO LIBRE"

De met zoveel spanning tegemoet geziene cinco-y-seis-races, zijn thans achter de rug. De verrassingen, die door de enthousiasten van dit populair spel voorspeld waren, zijn niet bewaarheid geworden. De vermelde favorieten, zij het door televisie, radio of door tijdschriften, hebben alle hun kleuren hoog gehouden, door in alle zes races de zege te behalen. Naar onze mening zijn de jockies, die de favorieten-paarden bereden, op het hart gedrukt voor een „mercado libre" te zorgen en daardoor de meesten van de cinco-y-seis-spelers tevreden te stellen. De „mercado libre", die ook gevallen is, ligt ver af van hetgeen wij verwacht hadden.

Niet minder dan 292 cuadros zagen kans de zes winnende paarden goed ingevuld te hebben, die elk het bedrag van 4917,20 bolivars vertegenwoordigen. Verder werden er 4105 cuadros met vijf paarden gevonden, die het bedrag van 233,15 bolivars uitbetaald zullen krijgen. Een „gran total" van 3.798.508 bolivars was het resultaat van de verkoop van de cuadros in de afgelopen twee weken. Dit bedrag is deze keer zo groot, omdat er verleden week geen cinco-y-seis-races gehouden waren. De opbrengst van deze week ging samen met die van de vorige week in één pot.

Het bagatelletje, dat uitbetaald wordt aan de cuadros met de winnende paarden is voor vele spelers van het cinco-y-seis-spel teleurstellend, aangezien zij een veel groter dividend hadden verwacht.

BUGGY met jockey „Pilin" Gonzalez, eerste favoriet van de primera valida, heeft op zeer gemakkelijke wijze zijn kleuren hoog gehouden, en op zeer rustige wijze de eerste race gewonnen. De reden, waarom deze draver op zijn gemak kon zegevieren, lag in het feit, dat zijn twee gevaarlijkste rivalen **Vaclo en Eclair** teruggetrokken werden. Direkt na de start van deze race nam Flaminia van een zeer goede startplaats de leiding. Met de viktorie kon deze draver niet gaan strijken, omdat zijn positie door Alcaide en Buggy op de 1000 meters veroverd werd. Buggy nam na de zeer goede sprint een voorsprong op zijn rivalen en versloeg hen dan met 2½ paarden-lengte-verschil. Tweede werd Alcaide; derde en vierde Predicante en Manzanares.

Zarpazo, die in de segunda valida direkt na de start de leidende positie op zich nam, kon net als de vorige keer deze positie niet „punta-punta" behouden, omdat **TALLFYRAND** (llave tres) met jockey Milton Barra hem op de 800 meter deze zo begeerde positie ontnam. De kopdraver kwam niet meer in moeilijkheden en won dan de tweede race. Zarpazo werd nr 2. Duilio verdedigde zijn kleuren ook op zeer prachtige wijze, maar moest zich met de derde plaats tevreden stellen. Ganges, die aan de „recta final" zeer zwaar kwam aanzetten, werd nr 4. Mi Gitano, waarop wij onze hoop gevestigd hadden, is nr 5 geworden.

NICK DAUGHTER, die de laatste tijd weer zeer goed op dreef komt, verdedigde zijn favorieten-kleuren op waardige wijze, om clasico „A. H. Cipriani" punta-punta" te winnen. In deze race namen slechts drie paarden deel. De eerste prijs, die uit een trofee en 40.000 bolivars bestond, ging naar Nick Daughter. De berijder van dit paard was Cecilio Garcia.

OLIGARCA met jockey Milton Barra, die voor de vijfde maal op de race-track te Venezuela wist te zegevieren, was in de tercera valida de grote favoriet. Deze kleuren liet deze draver niet in de steek, maar verdedigde ze op zeer prachtige wijze. Het werd op de 800 meter de kopleer en behield deze positie tot de eindstreep. Tweede werd Coronario, die zeer goed van zich heeft afgebeten; derde en vierde waren Anguille en Fanful.

ZAZZARETTA II met jockey Manuel Camacaro, de winnaar van de cuarta valida, was voor velen een verrassing, aangezien volgens ons ook veel betere paarden in deze race meededen. Charro Alegre, die als een wervelwind er in het begin vandoor ging, heeft het hoofd aan de eindspurt voor Zazzaretta II moeten buigen. De tweede plaats ging dan welverdiend naar Charro Alegre. Derde werd El Unico, die het heel goed heeft gedaan. De vierde werd Viveza. Hercules en Gold Prize (llave 5) die door velen als „fija" werden gebruikt, hebben jammerlijk gefaald. Zij werden respektievelijk nr 6 en 7.

De „linea" van velen, **DIAMANTE NEGRO**" met de Chinese jockey T. S. Hon, heeft niet teleurgesteld. Deze draver nam vanaf de start de kop en behield deze leidende positie tot de eindstreep. Deze zwarte hengst is bekend om zijn snelheid, dus was het vanzelfsprekend bekend, dat het met gemak zou zegevieren. Tweede van deze race werd Sodio; derde en vierde Amor Pagano en Persépolis.

De laatste of sexta valida werd een overwinning voor **BENGALI** met Luis Bolivar. Op een zeer gemakkelijke wijze nam deze draver op de 700 meter de leiding van Arbaco over. Het nam dan een 3 paardenlengte voorsprong op zijn rivalen en behield deze positie tot de eindspurt. De „maestros", die in llave cinco Arbaco en Rendija II als onoverwinnelijk beschouwden, moesten lijdelijk toezien hoe hun voorspelling teniet ging door de overwinning van de in betere konditie verkerende Bengali. Arbaco moest zich dan met de tweede plaats tevreden stellen. Derde werd Rendija II en vierde Night Moon.

Op het stadion te Eindhoven arriveerde de Nederlandse zwemploeg, die tijdens de Europese kampioenschappen te Boedapest vele suksessen wist te behalen. Op de foto: De „gouden" ploeg 4 x 100 meter vrije slag, v.l.n.r.: Corrie Schimmel, Tineke Lagerberg, Cockie Gastelaars en Greetje Kraan.

K. L. M. - Tenniskampioenschappen

Echtpaar Hoekstra legde beslag op de titel in het gemengd dubbelspel

Willemstad. — Het afgelopen week-end werden op de banen van klub „De West" de laatste twee wedstrijden gespeeld voor de K.L.M.-tenniskampioenschappen 1958. In het gemengd dubbelspel werd de titel behaald door het echtpaar Hoekstra, het het echtpaar Kion versloeg in straight sets met de score 6—3 en 9—7.

In de eerste set ging het tot 3—3 gelijk op, daarna werd vooral door het betere spel van mevr. Hoekstra de strijd snel beslist (6—3). In de tweede waren beide dubbels volkomen aan elkaar gewaagd, om beurten werd een game gewonnen, dit ging zo door tot de stand op 7—7 kwam. Daarna werden de volgende twee games door het echtpaar Hoekstra gewonnen, zodat zij de set met 9—7 en daarmede de wedstrijd wonnen.

Als sluitstuk van de kampioenschappen 1958 was er een heren dubbelwedstrijd tussen Hoekstra/Broeren vs. Kion/Van Ommen. Voor laatstgenoemde speler betekende dit zijn afscheidswedstrijd op de Antillen, aangezien deze sympathieke vlieger binnenkort naar Nederland vertrekt.

Voor de derde achtereenvolgende keer behaalde het dubbel Kion/Van Ommen het kampioenschap.

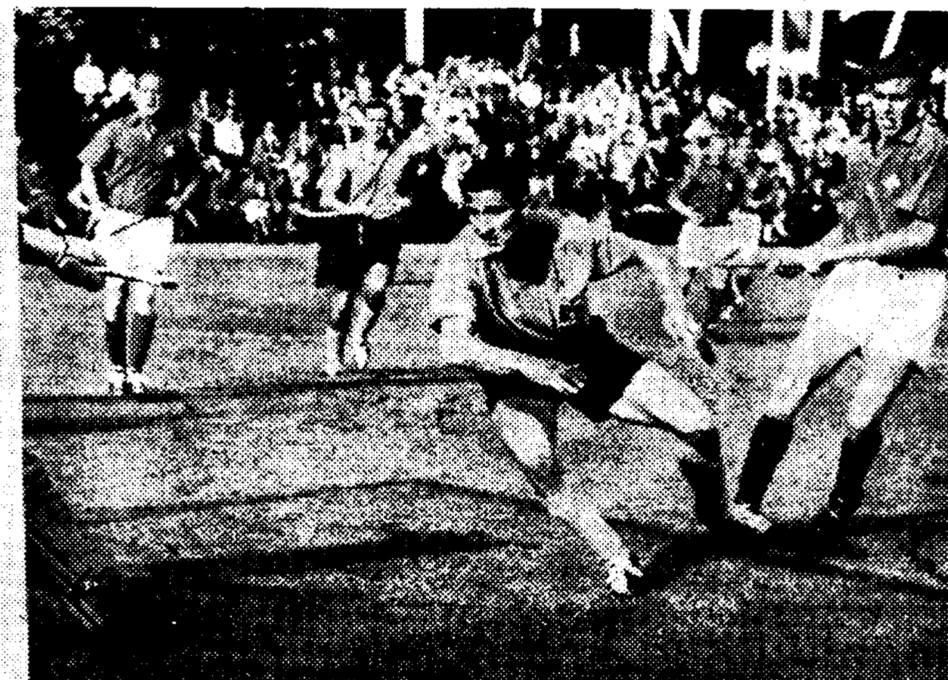
In de eerste set liepen zij vrij gemakkelijk uit tot 5—2. Hierna gingen Hoekstra/Broeren het spel forceren met het gevolg, dat zij tot 5—5 ophaalden. De beide volgende games waren weer voor Kion/Van Ommen, zodat zij de eerste set met 7—5 op hun naam brachten.

In de tweede set hadden Hoekstra/Broeren het beste van het spel en door uitstekend netspel wisten zij deze set met 6—3 te winnen.

In de final-set namen Hoekstra/Broeren een 2—0 voorsprong, Kion/Van Ommen gaven zich echter niet gewonnen en wisten 5 games achter elkaar te winnen, zodat zij een 5—2 voorsprong kregen. Wie gedacht had, dat het nu gebeurd was, kwam bedrogen uit. Hoekstra Broeren liepen in tot 5—5, na deze stand bleken zij echter al hun kruit verschoten te hebben, zodat de volgende games door Kion/Van Ommen werden gewonnen en hiermede ook de wedstrijd.

Na afloop werd door de voorzitter van klub „De West" met enkele toepasselijke bewoordingen de fraaie bekers uitgereikt, waarbij hij vooral dankwoorden richtte aan het adres van de heer en mevr. Van Dongen, die zich geen moeite getroost hadden om deze wedstrijden zo suksesvol te laten verlopen.

In het jubileum-toernooi ter gelegenheid van het 60-jarig bestaan van de Koninklijke Nederlandse Hockey Bond speelde Nederland tegen Zwitserland. Op de foto skoort De Boer het eerste doelpunt voor Nederland.

„Brutale roofoverval" in Almelo bleek in scene te zijn

Almelo. — Een etmaal lang heeft Almelo in de waan geleefd dat binnen de gemeente een bijzonder brutale roofoverval was gepleegd. Maar de algemene verontwaardiging tegen de rover keerde zich plotseling tegen de beroofde, toen bleek dat alles in scene was gezet om uit financiële moeilijkheden te raken.

De „overval" geschiedde in de Almelose de Ruyterstraat. De 39-jarige mevrouw H.T.-B. werd, naar ze aanvankelijk aan de politie vertelde aangevallen toen ze haar woning wilde verlaten om bij buren op bezoek te gaan. Haar man was korte tijd tevoren naar zijn werk — hij had nachtdient — gegaan.

Volgens haar verhaal zou de vrouw naar de slaapkamer gesleept zijn, waar haar een doek in de mond werd gestopt. De overvaller zou gedreigd hebben haar tezullen vermoorden. Hij zou haar vervolgens een sleutel afhandig gemaakt hebben van een geldkistje, waarin meer dan duizend gulden spaargeld zou gezeten hebben.

Later sleepte de vrouw zich naar het balkon, waar ze vervolgens geboeid en wel huilend werd aangetroffen. Ze deed erg overstuur en kwam pas met haar wild-Westverhaal nadat een arts haar wat had gekalmeerd.

Het verhaal zat erg goed in elkaar en de vrouw speelde haar rol voortreffelijk, zodat de politie aanvankelijk niet veel wijzer werd en de plaatselijke bladen het nieuws nog als een echte roofoverval brachten. Maar ten slotte ging de vrouw door de knieën en bekende zij de zaak in scene te hebben gezet, omdat het spaargeld geheel in het huishouden was opgegaan en het haar man niet durfde zeggen.

Miljoenen-nota ...

(Vervolg van pag. 1)

vertonen geen noemenswaardige stijging. Voor het Tienjarenplan in Suriname is, evenals in 1958 ƒ 16 mln. opgenomen, waarvan de helft op de buitengewone dienst.

Enige verdere mededelingen uit de toelichting:

De aangeboden defensiebegrotingen houden rekening met de intrede van raketbewapening bij de drie krijgsmachtdelen. Dit kan wegens de hoge kosten slechts worden verwezenlijkt, indien de hulp door het buitenland op dezelfde voet voortgaat.

In verband met de geboortegolf van 1946 wordt bij het voortgezet onderwijs voor het schooljaar 1958/1959 een sterke stijging verwacht. Bij het hoger onderwijs moet rekening worden gehouden met de verwachten grote toeneming van het aantal studenten in de eerstkomende jaren.

In verband met de investeringsbeperking is voor het Zuiderzee-fonds ƒ 8 mln. minder uitgetrokken, hetgeen een verder uitstel van de drooglegging der Zuiderzee tot gevolg heeft. Voor het Deltaplan (de afsluiting der Zeeuwse zeegaten) is dit jaar in de begroting ƒ 74,5 mln. opgenomen.

De luchthaven Schiphol zal zich dienen aan te passen aan de te verwachten inschakeling van straalvliegtuigen in het internationale luchtverkeer.

De kosten voor repatriëring uit Indonesië worden geraamd op ƒ 67 mln.

Het woningbouwprogramma is voor 1959 wederom vastgesteld op 80.000 woningen.

Vertrouwen in de moderne techniek werd ernstig geschokt

Nispen. — Kracht naar kruis kon de helicopter niet opbrengen, die in het Brabantse grensdorpje Nispen een 210 kilo wegend kruis zou ophijsen naar de top van de r.k. kerk, waar het bovenop moest worden geplaatst. Het kruis van 5,5 m. was aan het toestel opgehangen en op een weiland achter de kerk, dat voor deze bijzondere gelegenheid koe-vrij was gemaakt, was heel Nispen uitgelopen om te kijken naar de operatie-kruis. Op de vastgestelde tijd verhief het toestel en vracht zich inderdaad ruim een meter boven de grond, maar toen begonnen de moeilijkheden. Het kruis begon hevig te schommelen en piloot Schuller verloor zoveel toeren dat hij de vracht weer op de grond moest laten zakken. Een tweede poging had evenmin succes. Men zal het over een paar dagen proberen met een zwaarder type wentelwiek. Voorlopig is het vertrouwen van de Nispenaren in de moderne techniek ernstig geschokt.

DE AANSLAG OP SOUSTELLE

Nadere bijzonderheden over SCHIETPARTIJ onder en boven de grond

Parijs. — De politie maakte bekend dat vier Algerijnen aan de aanslag op Soustelle hebben deelgenomen. Een van hen is doodgeschoten, een tweede is ter plaatse gearresteerd, een derde is naar het ziekenhuis gebracht nadat een menigte op het Metrostation waarheen hij gevlucht was, hem bijna gelyncht had en de vierde wist te ontsnappen.

In totaal zijn vier mensen om het leven gekomen.

Soustelle ontsnapte ternauwernood aan de dood: een kogel bleek zijn rechterrevers doorboord te hebben. Vijf voorbijgangers werden door rondvliegende kogels getroffen. Een van hen overleed later in een ziekenhuis. Een beambte van de Parijse ondergrondse op het station Place de l'Etoile trachtte nog de vluchtende derde aanvaller te grijpen, maar zeeg getroffen door twee kogels in elkaar. Soustelle's chauffeur was de vluchteling echter ook nagerend en hem gelukte het tenslotte, geholpen door de wachtende menigte op het station, de Noordafrikaan op het perron buiten gevecht te stellen.

Terwijl de jacht op het Metrostation nog niet ten einde was speelde zich boven op de Avenue Hoche bij de Place de l'Etoile een andere episode van het drama af. Daar trachtte een der aanvallers met een pistool een autobestuurder te dwingen hem naar veiliger oorden te rijden. Een televisie-functionaris doorzag de opzet en reed met zijn wagen tegen het verkeer in om de man de pas af te snijden. Hetgeen gelukte. De Algerijn schoot op hem, maar raakte hem niet. Een motoragent van Soustelle's escorte ledigde zijn revolver op de eerste auto en verwondde daarbij de aanvaller.

In verscheidene streken van Frankrijk heeft de politie de laatste dagen in totaal 220 arrestaties van Noord-Afrikanen verricht. Zo werd te St. Etienne een sabotagegroep van 35 man opgerold en te Lyon een groep van 16 F.L.N.-strijders. Ook in Dijon en Metz en omgeving werden aanhoudingen verricht.

KEES LUCKMANN werd degenkampioen in de hoofdklasse

Willemstad. — Zondag l.l. zijn de wedstrijden hoofdklasse degen verschermd in de Mariniers kazerne te Suffisant. Negen schermers bonden de strijd aan op het duel-wapen. Na zeer mooie partijen en goede wedstrijd werd Kees Luckman kampioen hoofdklasse degen met 7 gewonnen partijen. 2. werd Hilhorst met 6 gewonnen partijen. 3. Jan Boutmy 5 gewonnen partijen. 4. George Status Muller met 5 gewonnen partijen 1 treffer verschil. 5. Bas Plaisier met 4 gewonnen partijen. 6. Kromhout met 3 gewonnen partijen. 7, 8 en 9 de heren Engels, Hornman, Bob Boutmy allen met 2 gewonnen partijen. Als hoofdsecondant traden op de heren Hoevers en Poncia, terwijl het wedstrijd bureau weer keurig verzorgd werd door de dames Poncia, Lannooy en Vlieg.

Morgenavond werden de jeugdschermwedstrijden op floret gehouden in de schermzaal bij dr. Engels.

Zondag a.s. 21 sept. wordt de hoofdklasse sabel verschermd in de Marinierskazerne te Suffisant.

Belangstellenden zijn van harte welkom.

De K.L.M. naar Libye

'S-Gravenhage. — Met ingang van de winterdienstregeling op 1 november a.s. zal de KLM Tripolis in Libye in haar luchtnet opnemen. De regering van Libye heeft de KLM daartoe onlangs toestemming verleend.

De dienst zal tweemaal per week met de moderne viscount 800 worden gevlogen.

Het Filmfestival te VENETIE

Venetie. — Een zegsman van het Internationaal Katholiek Filmbureau heeft verklaard dat wegens de „uitzonderlijke immoraliteit" van de aan het Filmfestival van Venetie deelnemende films, het Bureau dit jaar op dit festival geen prijzen zal toekennen (N.C.).

Stopzetting van kernwapenproeven op agenda der algemene vergadering van de Verenigde Naties?

Moskou. — De Russische minister van buitenlandse zaken, Gromyko, heeft de Algemene Vergadering van de V.N. dinsdag verzocht de stopzetting van de kernwapenproeven als „belangrijke en dringende zaak" op haar agenda te plaatsen, zo meldt Tass.

Gromyko zegt in zijn brief aan Hammarskjoeld, dat dit vraagstuk snel tot oplossing moet worden gebracht, omdat:

1. voorzetting van de kernwapenproeven de bewapeningswedloop op stoomgebied bevordert en bijdraagt tot het konstrueren van typen kernwapens, waarvan de verwoestende uitwerking steeds groter zal worden;

2. het gevaar van besmetting van de atmosfeer, het land en de zee groter zal worden, als de proeven niet worden gestaakt;

3. verder uitstel om tot oplossing van deze kwestie te komen niet kan worden toegestaan, nu de geleerden te Genève tot overeenstemming zijn gekomen over de mogelijkheid van een doeltreffende kontrole op de naleving van een overeenkomst tot staking der kernwapenproeven.

Gromyko merkt dan op, dat de Russische regering kortgeleden eenzijdig de kernproeven heeft stopgezet en de V.S. en Engeland had verzocht haar voorbeeld te volgen. Beide landen antwoordden op dit verzoek met een „ongekend intensieve" reeks kernwapenproeven, die nog steeds worden voortgezet, aldus Gromyko.

Dit bewijst, zo vervolgt hij, dat de V.S. en Engeland het Russische besluit om de proeven stop te zetten, trachten uit te buiten om militaire voordelen te behalen. De Russische regering kan hier, i.v.m. de veiligheid van de Sovjet-Unie, natuurlijk niet stilzwijgend aan voorbijgaan aldus Gromyko. Hij zegt dan, dat de regeringen van de V.S. en Groot-Brittannië de volledige verantwoordelijkheid dragen voor de voortzetting van de kernwapenproeven en de mogelijk schadelijke gevolgen hiervan voor de gehele mensheid.

De Sovjet-Unie heeft gisteren voorgesteld, dat deskundigen van oost en west op 10 november in Genève bijeen zullen komen ter bestudering van maatregelen tegen verrassingsaanvallen. Dit meldt het Sovjetpersbureau Tass.

In een nota, die aan de Amerikaanse zaakgelastigde te Moskou werd overhandigd, wordt gezegd, dat het overleg in zo kort mogelijke tijd — vier tot vijf weken — moet zijn geëindigd. Deskundigen van de V.S., Engeland, Frankrijk, België, de Sovjet-Unie, Polen, Tsjechoslowakije en Roemenië zouden aan de konferentie moeten deelnemen.

De nota is een antwoord op een Amerikaanse nota van 31 juli jl., waarin werd voorgesteld, dat deskundigen van de Sovjet-Unie en de V.S. in de eerste week van oktober in Genève zouden samenkomen. Zij zouden de „technische aspekten van garanties tegen de mogelijkheid van een verrassingsaanval" moeten bestuderen.

De garanties zouden vermoedelijk onder meer omvatten het Amerikaanse voorstel voor luchtverkenning en het Russische voorstel voor het stationeren van inspektiegroepen op vliegvelden en belangrijke verkeersknooppunten.

Katholieken slecht vertegenwoordigd in Engelse Vakbondwezen

Bournemouth-Engeland. — Tijdens een preek voor de katholieke deelnemers aan het deze dagen alhier gehouden jaarlijkse Vakbondcongres, heeft Pater Cecil Keane S.J. verklaard dat twee eigenschappen van Christus de vakbondleider moeten sieren, namelijk, medelijden en wijsheid.

Vakbondleiders moeten trachten de behoeftigen, degenen die uitgebuit worden en de armen bij te staan, en tevens de wijsheid bezitten om hulp te brengen zonder groter kwaad te scheppen.

„Vele industriële en sociale werkers worden bewogen door een soort medelijden, opgewekt door de wantoestanden van het moderne industriële leven die zij rondom zich zien." Hun medelijden is verkeerd. Zij wordt niet getemperd door liefde en kennis, die tezamen wijsheid geven. Hun medelijden mondt uit in haat en vernieling.

Het medelijden van Christus is het gevolg van waarheid, rechtvaardigheid en liefde."

Het jaarlijkse congres bracht aan het licht dat de katholieken in het vakbondwezen slecht vertegenwoordigd zijn, als in het Engelse parlement. Slechts 40 van de ruim 1000 afgevaardigden (die ongeveer 8 miljoen Britse erbeiders vertegenwoordigen woonden de Mis bij die speciaal voor deelnemers aan het Congres werd opgedragen. In het 625 leden tellende Britse Lagerhuis zitten 23 katholieken.

Maar het aantal katholieken in Engeland wordt geschat op vijf miljoen, d.i. 10 procent van de bevolking van de Britse eilanden.

Het Congres der Vakverenigingen telde twee bekende katholieken onder zijn leiders: Bill Caron, secretaris-generaal van de machtige Amalgamated Engineering Union", die ongeveer een miljoen leden telt en Sir Tom O'Brien, secretaris-generaal van de „National Association of Theatrical and Kine Employes", die 25.000 leden telt. (N.C.)

De STAKINGSGOLF in ARGENTINIE

Buenos Aires. — Het Argentijnse ministerie van arbeid heeft gisteravond de staking van 47.000 werknemers der P.T.T., die de postdienst in geheel Argentinië thans reeds een week heeft verlamd, onwettig verklaard. Dit houdt in dat de stakers, die dinsdagochtend het werk niet hebben hervat, zullen worden ontslagen.

FRANSEN in Roemenie onder pressie

Parijs. — De Roemeense regering heeft de in Roemenië woonachtige Fransen medegedeeld, dat zij Roemeense onderdanen moeten worden of anders binnen 48 uur het land moeten verlaten. Dit is in officiële kringen te Parijs verklaard.

Frankrijk, reeds zo rijk bedeeld met musea, heeft er een nieuw museum bij gekregen. In het koninklijk slot te Senlis heeft men een museum ingericht, dat een overzicht geeft van het ontstaan van het jagen tot het huidige jachtvermaak toe. Gidsen in officiële kleding leiden de bezoekers rond.